

VETO

Jaargang 7 nummer 8 V.u. Paul Heydens. Van Evenstr. 2 D 3000 Leuven

ALGEMENE STUDENTENRAAD

4 maart: wina-onderwijsdag

Op woensdag 4 maart ek. organiseert Wina, de kring van de studenten wis- en natuurkunde, de eerste WINA-onderwijsdag. Deze zal plaatshebben in het Recreatiecentrum van de Arenbergcité, Ter-voorseevest 103, Heverlee, tegenover Alma 3.

Tijdens deze onderwijsdag wenst de WINA-onderwijswerkgroep (OWG) haar werking naar buiten te brengen. Hierin zullen de resultaten van anderhalf jaar onderwijswerking aan de studenten voorgesteld worden. WINA tracht hierbij de informatie, die de OWG verzameld heeft uit haar projecten, aan de iets meer dan 500 studenten over te dragen. Het is ook de bedoeling enige vorm van feedback van de grote groep te krijgen. Opmerkingen, suggesties en kritische bijdragen tot hetgeen gebeurt in de OWG worden in dank aangenomen. Tot slot hoopt de OWG door deze onderwijsdag meer mensen te betrekken bij de werking. Het is de beooging de kern uit te breiden met meer mensen die uit alle jaren komen. Vanaf 14.00 u zullen een aantal informatiestands te bezichtigen zijn. Deze houden in:

1. studiedruk : resultaten en interpretatie ervan, die uit de DUO-studiebelastingensquête komen;
2. evolutie van de aanwending van de inschrijvingsgelden van de KUL;
3. voorstelling van de brochure met de resultaten van de werking van de OWG rond thesisbegeleiding;
4. studiefinanciering : studiebeurzen vs. studietoelagen;
5. wetenschap en samenleving : voorstelling van het toekomstige vak;
6. cursussen : verzamelen van opmerkingen over inhoud en vorm van de cursussen van wis- en natuurkunde;
7. de besluitvorming in de Raden : concrete voorstelling van een dubieuze programma-verzorging twee en één jaar geleden;
8. aggregatie

Later op de namiddag - vanaf 16.00 u - zal een debat starten over de aggregatieopleiding in 't algemeen en in 't bijzonder deze in wis- en natuurkunde. Aggregatie is in WINA een actueel en akuit probleem. Omdat vooralsnog een 70 à 80 % van de

studenten kiezen voor het leraar-zijn in het middelbaar onderwijs, constateert de OWG een gezonde belangstelling van de studenten voor de problemen die zich situeren in de aggregatie. Zowel het op til zijnde wetsontwerp ter hervorming van de aggregatie als de mankementen van de opleiding in WINA, spreken een grote groep studenten aan. Deelnemers aan het debat zijn, naast het publiek, Dhr. Syndaems (plaatsvervanger van rector Verhaegen LUC en aggregatie natuurkunde), prof Holvoet (lid examenjury aggregatie en bestuurslid Vereniging Vlaamse Wikunde Leraren), Jaak en Marleen Pelmans-Coenen (resp. 3,5 en 5,5 jaar beroepservaring) en Henk Fockedeij (ex-studentenvertegenwoordiger in POC Aggregatie en 0,5 jaar ervaring). Moderator van het

debat is Pol van Mel-laert (personeelslid Kringraad-ASR). Rekening houdend met de opmerkingen die gedurende het debat naar boven zullen komen, zal een werking rond aggregatie in WINA van start gaan. De onderwijsdag zal eindigen omstreeks 18.00 u. Een lovenswaardig initiatief waarop iedereen, zowel WINA-studenten als andere en profen, assistenten en leraren, van harte welkom zijn.

N.B.: Door dit heugelijke feit geïnspireerd, is VETO erop uitgetrokken om in het kader onze kringbezoekenreeks voor de onderwijspagina een interview te voorzien met de onderwijsvroeters van WINA. Lees dus verder op pagina zoveel. (JS/JV - reporters ter plaatse)

VETOR
THE WEEKLY FACE
OF:
WAT U DEZE WEEK
MOET ANTWOORDEN
OP VRAGEN BE-
TREFFENDE :

redactioneel	p 2
lezersbrieven	p 2
sociaal	p 3
interview Wina	p 4
kursusprijzen	p 5
interview	p 6-7
Ivan Illich	p 8-9
akademischeraad	p 10
vrije tribune	p 11
regionaal	p 12
leuens nieuws	p 14
agenda	p 16

Rookvrije ruimten in de ALMA

Naar het illustere voorbeeld van de GB-restaurants (blijkbaar het alleenzigmakend model voor de Alma-directie) zou men willen overgaan tot het installeren van rookvrije zones. Men vroeg ons terzake een standpunt in te nemen. Het is evident dat we dit voorstel uit de grond van ons hart kunnen bijtreden. Wie snakt niet naar eilanden van pure, onversneden lucht in de broeierige en rokerige atmosfees van een restaurant waar een nicotinelevel het gezicht van je disgenoten ver-

sluiert? Kulinaire specialisten zullen je trouwens met doorslaggevende argumenten overtuigen van het feit dat gastronomie en roken niet samengaan. In bepaalde exquise Franse restaurants geldt overigens een radikaal rookverbod. Kortom er moet paal en perk gesteld worden aan de blinde en kankerverwekkende terreur van de rokers onder ons. Tot besluit een korte vraag. Is medebeheer niet meer dan het solliciteren naar onze steun met betrekking tot dergelijke triviale aangelegenheden?

EKSTRA-VETO:4 maart

100 jaar universitaire SPORT

"Sport", "Studentensport": woorden waarmee in het Leuvense nog al eens gelachen wordt. Begrippen waar veel stof tot praten toe bestaat. Meestal in vochtige omgeving en achter glazen omtrekken gaan woorden het ene oor in het andere uit en als men mekaar verlaat is alles vergeten. "Sport heeft een hoerig karakter" schrijft Jan Wouters, iedereen neemt hiervan de betekenis zoals het hemzelf behaagt.

Maar heel heel zelden wordt er over geschiedenis van de sport gesproken. Wie weet hoe alles begonnen is aan deze universiteit? Welke grote interessen vertoonden de studenten vroeger op sportgebied? Werden vroeger alleen volkssporten beoefend of werd er toen reeds gevoetbald?

Van 20 maart tot 6 april kan je een antwoord krijgen op al deze vragen. In de trofeenzaal van de nieuwe sporthal in het Universitair Centrum voor Lichamelijke Opleiding en Sport (U.C.L.O.S.) wordt die data een tentoonstelling gehouden over de ontwikkeling van de sport aan de universiteit. Het is immers zowat 100 jaar geleden dat de studenten hun eerste sportvereniging oprichtten. Namelijk een Roeiclub aan de Vaart Leuven-Mechelen: de Boating Club des Etudiants de Louvain (1879). In 1880 wordt van de oprichting van een schermvereniging gesproken: de Cercle d' Escrime des Etudiants. Maar de grote doorbraak en de echte wapenfeiten komen er in 1897-98 wanneer de studenten een voetbalvereniging

oprichten: de Football Club Universitaire des étudiants.

Met steun van professoren (wat toen nog mogelijk bleek) werd een terrein gehuurd langs de Tiensevest dichtbij de Tiense Poort. We schrijven 1899 wanneer de universitaire voetbal-kampioenschappen gehouden worden voordat er te Leuven civiele voetbal gespeeld wordt door de Trinity, de Sporting Club Louvaniste (1899) en de Stade Louvaniste (1903). Op latere datum (1905) huurt de universiteit, op initiatief van Prof. Mgr. Deplaigue en het Comité des Sports, van de Hertog van Arenbergh terreinen in Den Dreef. In 1926 licht het sportterrein van de universiteit aan de Kantien (nu Electrotechnisch Instituut) en vanaf

1940 licht het universitair Sportcentrum aan de Volmolten. In 1969-70 werd de nieuwe sporthal gebouwd.

Heel de historiek van sportaccommodaties, bloei en uitbreiding van de studentensport, zowel op inter-universitair niveau als de intra-muras-sport, wordt geïllustreerd aan de hand van een groot aantal foto's, medailles, brieven, plannen, grafieken, e.d.m.. Een catalogus geeft eerst een historiek van die 100 jaar en daaropvolgend commentaar op de tentoongestelde documenten.

De tentoonstelling is gratis toegankelijk, elke weekdag van 20 maart tot 6 april, van 9.00 uur tot 19.00 uur, en op zondag van 9 tot 13.00 uur.

Jan De Kunst.

LEZERS - BRIEVEN

Stukken die in deze rubriek opgenomen worden, verschijnen onder de verantwoordelijkheid van de schrijver. Anonime brieven worden dan ook niet gepubliceerd.

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden brieven in te korten, evenwel zonder te raken aan de betekenis en inhoud.

VVN - ILLICH

Om hun ledenbestand te kunnen opdriven gaan sommige verenigingen in het Leuvense blijkbaar enkele manipulatie uit de weg. De bestelling van lidkaarten "ten huize" door KVHV is een oud zeer, in vorige Veto lezen we een lezersbrief over gelijkaardige praktijken vanwege CDS. Nu wil een andere vereniging nl. VVN (Vereniging Verenigde Naties) ook nog van de populariteit van iemand als Ivan Illich misbruik maken om geld uit de zakken van de studenten te kloppen. Dit met dezelfde methode als CDS, nl. 50 fr.-inkom vragen zonder voorafgaande verwittiging, ofwel een lidkaart aanbieden van 150 fr. waardoor de toegang tot dit debat en tot de daaropvolgende gratis wordt.

Over de inhoud van het debat geen kwaad woord, maar ik vind wel dat zulke praktijken aangeklaagd moeten worden, en dat, als zulke dingen zich nogmaals voordoen, die activiteiten door de studenten zouden geboycot worden.

Louis De Meuter.

RECHTZETTING VAN EEN RECHTZETTING

In Veto nr.8 stond een rechtzetting van boekhandel Wouters i.v.m. de prijs van de cursus Sociale Psychologie van Nuttin jr. Op de eerste bladzijde stond daarop een inleiding.

De schrijver van het artikel was zich bewust van de foutieve gegevens van Wouters; hij vermeldt er enkele van. Andere kan hij niet weten, omdat hij nooit de cursus vast heeft gehad! Zijn korte analyse onderschat daardoor het prijsverschil tussen Acco en Wouters. Dat is nl. 240 fr. met kaart van Acco.

Volgende zin in het artikel is zeer laf: "De redactie beklemtoont dat het geenszins in haar bedoeling ligt voor of tegen bepaalde boekhandel partijtje te kiezen." Het is inderdaad niet de bedoeling firma's te kraken. Wat wel aan te klagen valt is de prijzenpolitiek van bepaalde firma's, ik dacht nl; dat de ASR o.a. koos voor demokratisering van het onderwijs. Goedkope cursussen zijn daar een deel van! Daarom moeten dure cursussen zeker aangeklaagd worden wanneer dat de prof ver-

Redactie: Wilfried Alaerts, Bruno Leijne, Marcel Meeus, Leo Paesen, Jan Sempels, Pieter 't Jonck, Paul Van Damme, Hans van den Broeck, Danny Vandembroucke, Jan Verbanck

Redactiesecretaris: Bruno Leijne
Lay-out coördinatie: Pieter 't Jonck & Dirk Cos

Indien P. De Somer een boom was, en je zou hem doorzagen, dan zou je aan zijn jaarringen het wel en wee van de universiteit kunnen aflezen. Je kijkt op zijn carrière terug en het blijft je verbazen hoe iemand door zoveel hervormingen heen aan het hoofd van ons bedrijf is blijven staan. En daar zit hem dan ook het probleem van de komende verkiezingen. Een eventuele derde ambstermijn van rektor De Somer is de voortzetting van de huidige gang van zaken. Zonder meer. Of zoals De Somer zelf zegt: "mijn profiel is bekend".

Maar welk een evoluties worden door het rektorschap van deze man niet overspannd!

In 1966 klom hij tot prorektor op doorheen de kwestie Leuven Vlaams. Meteen was hij het eerste hoofd van de autonome Nederlandstalige afdeling van de Katholieke universiteit. En uiteraard geëngageerd in de Vlaamse kwestie en in de discussie over de verhouding kerk-universiteit. In die tijd en ook nu nog, hoewel minder, lag Vlaanderen 50 % achter op Wallonië, wat betreft de deelname aan het hoger onderwijs; het had slechts één derde van de Waalse wetenschappelijke activiteit en meer dan 2500 Vlamingen studeerden nog aan Franstalige universiteiten.

Maar Leuven Vlaams was in 1966 ook een kristallisatiepunt van een heel aantal spanningen. Leuven Vlaams kwam op het moment dat de traditionele patronen werden afgebroken door een snel stijgend studenten-aantal (en dito personeel). De (lagere) middenklasse, gestimuleerd door een economisch klimaat waarin welvaart en een hoog aantal universitair equivalent waren, vond de weg naar de universiteit als vorm van individuele sociale promotie. Meteen, zeggen sommigen, was de basis voor een konflikt gegeven. Deze studenten behoorden niet langer uitsluitend, zoals vroeger, tot de maatschappelijke

elite. Zij deelden niet de waarden van de elitaire universiteit. Er was niet-anger het gevoelen tussen professoren en studenten een gemeenschappelijke achtergrond en basis te hebben. Sommigen, zoals rektor De Somer, suggereren dat het vroeger, met minder volk, beter was. Dat de studenten meer gemotiveerd waren, wetenschappelijk geïnteresseerd waren. Maar het vermeende, huidige gebrek aan wetenschappelijke interesse onder de studenten toeschrijven aan de externe motivering van die tegenwoordige generatie lijkt oppervlakkig. Kwam men dan vroeger niet vanwege het "papier" naar de unif. Was het vroeger voor de elite minder vanzelfsprekend te studeren dan nu voor de middenklasser?

Voor spanningen in die beweging jaren zorgde ook de seksuele revolutie. Wanneer Ons Leven in 1970-1971 zijn seksnummer publiceert, spreekt De Somer over "bepaalde studententijdschriften die ertoe bijgedragen hebben het imago van onze alma Mater te bezoedelen" in de ogen van katholieke Vlaanderen. In dezelfde toespraak van 1971 verwijst hij naar scherpe reacties tegen een brochure over een "eerlijke voorlichting" die op "accurate wijze volledige informatie verstrekt over contraceptiva technieken". En even verder over heeft hij het over een conflict tussen Academische Raad en het Comité Studentenvoorzieningen rond de "gemengde woonvorm van jongens en meisjes".

De structuurveranderingen die onder druk van de nieuwe generatie studenten plaatsgrepen konden en kunnen ons niet bevredigen. De structuurhervorming begin '71, die o.a. de opdeling van de unif in groepen, fakulteiten, departementen en afdelingen, en de splitsing tussen het beheer en de academische sektor vastlegde, bezorgde tevens aan de professoren en drievijfden meerderheid waarvan de gevulgen o.i. op sommige vlakken nefast

zijn. De Somer is ongetwijfeld één van de grote architecten van deze hervorming geweest.. Een andere belangrijke gebeurtenis in onze universitaire wereld is op 7 maart (Vlaamse Leergangen) aan Eva Luatie toe: de decentralisering van de universiteiten.

Met de toenemende subsidiëring van de unif en het stijgende belang van de wetenschap voor de gemeenschap kwam de vraag naar controle over de unif. Hier moest de onafhankelijkheid van de universiteit gevrijwaard worden en een politisering van de beheersraden (zoals aan de rijksuniversiteiten) vermeden worden. Of dit een verstandige en succesrijke politiek is geweest zal de beter geïnformeerde lezer beoordelen.

Andere dilemma's zijn in de jaren van De Somers rektorschap blijven bestaan: de verhouding onderwijs en onderzoek, die nauw samenhang met het AP-statuut en met de financiering werd nooit bevredigend geregeld; de sociale sector is een marginaal verschijnsel gebleven in de universitaire politiek en De Somer heeft er ons nooit van kunnen overtuigen dat hij op dat stuk zijn invloed bij de regering en de politici heeft aangewend ten voordele van de studenten. Met de komende nulgroei ontstaan nieuwe problemen: de benoemings- en recruteringspolitiek van personeelsleden zal weinig ruimte krijgen, de verleiding van goedkope selectieve maatregelen (numerus clausus) zal alsmear groter worden.

We hebben het nog goed, zeggen de rektor-kandidaten. Met als enige hoop het wegwerken van de Vlaamse achterstand en hun vertrouwen in onze vindrijkheid. Rektor De Somer van zijn kant is niet aan zijn proefstuk toe.

recht op antwoord

De communicatiestoornis met Veto, de struisvogel-politiek van prof. Dr. J.M. Nuttin junior en de andere kant van de zaak.

Voorzeker is het een bedroevend feit dat aan de basis van de prijsbepaling van de cursus sociale psychologie van prof. Dr. J.M. Nuttin (junior) zoals ze werd gepubliceerd in Veto 8 een kwade uitgever liggen en een redactie die cijfers publiceert zonder de cursus ooit gezien te hebben. Des te erger wordt het dan nog als door dit artikel bepaalde acties op inactief worden gezet. Hierbij moet echter wel toegegeven worden dat dit misverstand gedeeltelijk ontstaan is doordat in die kritische Wouters-telefoon periode enkele mensen van Psychologie onbereikbaar waren.

Om verdere rechtzettingen over dit onderwerp overbodig te maken bevestigen we hier met klem dat de cursus sociale psychologie van het academiejaar 1979-1980 bij Acco een flink pak geld goedkoper zou zijn geweest. Die alternatieve Acco-prijs bedraagt 640 fr., oftewel 240 fr. minder dan de Woutersprijs 880 fr.). De exacte prijsbepaling ligt voor iedereen ter inzage op het Veto-secretariaat.

Wat het optreden van prof. Dr. J.M. Nuttin zelf betreft, moet het ons van het hart dat hij aan een hardnekkige struisvogelpolitiek doet. Hij verdedigt zijn prijs met het zrgument "dat hij van onze getallen niets moet weten". We vinden het spijtig dat we bij hem zo weinig luisterbereidheid vinden.

Eerlijkheidshalve moeten we ook nog toegeven dat er ook nog een andere kant van de zaak is, nl. een pedagogisch aspect. In dat verband kunnen we stellen dat de cursus sociale psychologie een interessante cursus is, die op een pedagogisch verantwoorde wijze gegeven wordt. Hetzelfde geldt voor het practicum. Men kan de inzet en het enthousiasme waarmee Dr. Beckers het practicum begeleidt alleen maar bewonderen. Maar dit positieve aspect mag geenszins als excuus aangehaald worden voor een onverantwoord dure cursus.

Tenslotte nog een bedenking. Het is nooit onze bedoeling geweest om Wouters op zich aan te vallen. Ook hebben wij nooit een standpunt willen innemen m.b.t. de dikte van een cursus. Wij geloven in de academische vrijheid. Wanneer een prof een knappe cursus wil schrijven, en de moeite wil doen om hem dik te maken zodat alle ambiguiteiten erin verdwijnen, dan kunnen we dit alleen maar toejuichen. Maar hij moet wel de moeite doen om zijn cursus bij die boekhandel uit te geven, die het goedkoopste is. Wij vinden bovendien dat hij steeds bereid moet zijn om te luisteren naar suggesties die hem er attent op maken dat het elders goedkoper kan.

(Marinus, lid van de psychologische kring)

moedelijk een niet onaardig spaarpotje zwart geld opbrengt. In vorige Veto (in het interview met Acco) wordt zulks toch gesuggereerd: dat profien die hogere auteursrechten willen bij andere uitgeverijen beter aan hun trekken komen. Daarover zou Wouters een brief mogen schrijven, in plaats van hun "rechtzetting".

Het is daarbij hemeltorgend dat het blad van de Algemene Studentenraad het niet aandurfte om partij te kiezen voor de belangen van de studenten. Daardoor werd er belet dat de student de zaken juist ziet en een gepaste actie voert. Wat is dan het nut van een studententblad.

Waarom past de redactie haar eigen analyse (in het "redaktioneel") in dezelfde Veto niet toe op zichzelf?

Het is voor mij niet nodig dat studenten hun paritaire inbreng hebben (bijv. in een Dienst Universitair Onderwijs) als ze te bang zijn om actie te voeren. We hebben geen laffe "officials" nodig maar actie. Er is geen gelijkheid in een gesprek tussen profen en studenten,

behalve als de studenten standvastig reageren op elke inbreuk op hun belangen. Ook in zulke "minieme" zaken als cursusprijzen.

We hebben Veto nodig als een instrument in de studentenstrijd, en niet voor een dergelijke "ratten"-mentaliteit.

Sus van Laer.
Psychologie.

Nvdr.

Eens goed zijn gedacht zeggen lucht op. Dat

we inderdaad de studentenbelangen verdedigen. Zonder twijfel. Maar daartoe is het niet nodig voor firma's partij te kiezen. Nodig is dat er een klaar beeld komt van prijsverschillen tussen firma's. Daar kunnen de lezer (i.c. de kringen hun plan mee trekken. Het artikel "Bereken zelf wat je cursus bij Acco kost" (in dit nummer) wil daarin voorzien. Voor de rechtzetting waarvan sprake hebben we alle moeite gedaan om correcte gegevens te bekomen. De Acco-prijzen kregen we van dhr. Van Slambrouck (cursusdienst Acco) zelf, die ze samen met de cursusverantwoordelijke van psychologie had uitgerekend. Marinus Follon was in die periode niet te bereiken. Met Frank Uytendaele hebben we grondig nagegaan welke gegevens in Wouters' brief fout waren. Ook deze correcties werden gepubliceerd. In Veto 8 kon geen uitgebreider commentaar omdat er eenvoudigweg geen plaats was voor. En we blijven erbij dat al onze medewerkers - vooral Marinus Follon - in geweten hebben gehandeld, en geven hen verder onze volle steun.

Medewerkers: Polleke, Dirk Cos, Peter De Jonge, Emmy De Smet, Dirk De Naegel, Tom Van Cleemput, Kristin Van Hoolst, Dirk Vansintjan, Ingeborg Verplanck, Wannes Van den Broeck

De Wilde Maar Boeiende Avonturen Van Het SS* Personeel

ofte moeder zijn wij dan zo anders

Op de vorige Raad van Studentenvoorzittingen (dd. 30.01.81) lichtte het personeel van de sociale sektor hun problemen rond de nieuwe K.A.O. toe. Naar aanleiding van die interventie op de Raad gingen wij enig spuurwerk plegen en kwamen tot onderstaand, plus minus, chronologisch verhaal.

Het begin van de festiviteiten kondigt zich aan in 1974 na de onderhandelingen over de K.A.O. Onder het centrale thema: voor de vrije uniëns een statuut gelijkwaardig aan dat van de rijksuniëns tekenden zich duidelijk twee strekkingen af.

De eerste groep interpreteert het woord gelijkwaardig als gelijk. Dus eenzelfde statuut nastreven voor vrije uniëns én rijksuniëns. (Belangrijke opmerking: regeringskommissaris Schiepers behoort tot deze groep)

De andere groep zegt: gelijkwaardig is niet hetzelfde als gelijk, maar betekent eerder: aanleunen bij, maar met behoud van zijn eigenheid. Immers, zeggen zij, volledig gelijk kan toch niet want daarvoor moet de wet veranderen en de vastheid van betrekking, zo eigen aan een rijksstatuut, zullen wij toch nooit krijgen.

In de loop van vorig jaar begonnen dan de onderhandelingen over een nieuwe K.A.O. Het is namelijk de bedoeling de loonbarema's van '74 te herzien en ze conform te maken aan de hiërarchische structuur van de rijksnivo's, en een gun-

stiger pensioenregeling af te dwingen. Gevolg is natuurlijk dat de hele K.A.O. in vraag gesteld wordt en een nieuwe discussie start.

Na maanden onderhandelen komt er dan een nieuwe K.A.O. uit de bus. We mogen het rechtuit zeggen. Het is een vrij goede K.A.O.

De belangrijkste plus-

4. de veel besproken pensioenregeling ('t zou een soort staatspensioen worden. Dit helemaal uitleggen zou al een artikel apart zijn).

Iedereen was tevreden met de nieuwe K.A.O., zelfs de Raad van Beheer die hem zonder boe of ba goedkeurde. Verwonderlijk, dat wel,

de sociale sektor naar de unief overgaat zou maar enkele jaren (het precieze cijfer kon ik niet vinden, vermoedelijk 6 jaar) graad-anciënniteit kunnen behouden. Dit is natuurlijk het punt dat de werking en het personeel van de sociale sektor ernstig treft.

DEFINITES

K.A.O.: De Kollektieve ArbeidsOvereenkomst is een afspraak tussen de werkgevers en de vakbondsdelegaties die de loons- en arbeidsvoorwaarden regelt voor een sektor (bv. tekstiel, petroleum e.d.) of voor één enkel bedrijf. De K.A.O. zorgt voor aanvullingen en verbeteringen van de arbeidswetten.

Regeringskommissaris G. Schiepers: "is de loods die het schip veilig en wel naar zijn haven leidt". Hij is de afgevaardigde van de regering aan de K.U.L. die het wel en wee aan onze unief volgt en ten gepaste tijde de beslissingen in "de goede richting" (althans volgens de regering) moet sturen (hoewel hij zich ook kan vergissen cfr. de 10 miljoen affaire).

Personeel van de sociale sektor: dit zijn de mensen die tewerkgesteld zijn in de sociale sektor (sociale dienst, medische dienst e.d. uitgezonderd Alma personeel) en betaald worden uit de gelden voorzien voor de sociale sektor.

Patrimoniumpersoneel: Administratief en Technisch personeel van de unief dat betaald wordt uit werkingstoelagen.

Valorisatie van de anciënniteit: indien iemand van het ene bedrijf overgaat naar het andere begint hij zogezegd in dat nieuwe bedrijf met een anciënniteit van nul jaar. In sommige gevallen kan hij zijn anciënniteit die hij in het eerste bedrijf had geheel of voor een deel valoriseren, d.w.z. hij begint dus in het nieuwe bedrijf met een anciënniteit van X jaar, en dat is natuurlijk voor zijn loon en voor zijn kansen op promotie belangrijk.

maar er bleek al gauw een luchtje aan te zitten. Het was natuurlijk niet moeilijk voor de Raad van Beheer om die K.A.O. goed te keuren omdat zij op voorhand wisten dat de regeringskommissaris zich zou verzetten. Leuk spelletje natuurlijk, nu verschuilt de Raad van Beheer zich achter Schiepers: zij willen zo'n K.A.O. wel maar de regeringskommissaris die wil niet!

En wat moest gebeuren gebeurde. Schiepers tekende verzet aan en de onderhandelingen konden opnieuw beginnen. Die eindigden dan in een tweede vorm van de K.A.O.

Een klein voorbeeldje: indien een personeelslid van de sociale sektor een andere functie aan de universiteit wil uitoefenen zou hij/zij bijna volledig afstand moeten doen van zijn/haar anciënniteit in de sociale sektor, met alle gevolgen van dien. En dat terwijl er toch maar één werkgever is! Dergelijke bepalingen kluisteren iemand vast aan één plaats.

2. Mensen uit de privé zouden slechts 6 jaar anciënniteit kunnen valoriseren (let op de merkwuurde gelijkheid met het sociale sektor personeel!).

punten waren wel:
1. het onderscheid tussen sociale sektor en de unief valt weg. Het personeel van de sociale sektor wordt op alle vlakken gelijk aan dat van de unief.
2. part-times krijgen een duidelijke verbetering van hun statuut.
3. de valorisatie van de anciënniteit van iemand die uit de privé komt.

Wat zijn drie van de belangrijkste discussiepunten?

1. Schiepers verzet zich vooral tegen de gelijkstelling van sociale sector personeel en patrimoniumpersoneel: Vroeger (in '74) was die scheiding enkel principieel, nu zou het een discriminatie met praktische gevolgen worden: iemand die van

't Zal dus moeilijk worden om nog mensen uit de privé aan te trekken, met alle verlamdende gevolgen van dien (vroeger kon men 80% valoriseren).

3. De tijdelijke tewerkgestelden zouden ook sterk benadeeld worden. Om te beginnen zitten die mensen al in een zeer onstabiele situatie (men weet nooit of men het volgende jaar

* Sociale Sektor

nog zal werken), maar nu zouden, bij overgang van tijdelijk naar vast statuut, hun oude kontraktoren maar voor de helft meetellen voor hun anciënniteitsberekening!

4. Ook van het statuut van de part-time zou niets

in huis komen. Part times worden in het rijk niet getolereerd (van cynisme gesproken!) en dus kan het niet volgens Schiepers. Nochtans is dit een numeriek erg grote groep.

5. Ook een aantal sociale verworvenheden (verlofregeling, klein verlet) zouden afgeschafte worden.

6. De overgangsbepalingen zijn in een echte sybillijnse tekst gegoten. Op wie ze van toepassing zullen zijn is helemaal niet duidelijk.

De besprekingen rond de nieuwe K.A.O. komen in een beslissende fase. Het personeel verzet zich met klem tegen de voorgestelde wijzigingen aan de eerste vorm van de K.A.O. en zouden denk ik, nog liever geen K.A.O. zien dan zo'n slechtel! 't zou inderdaad een ernstige verslechtering zijn t.o.v. de K.A.O. van '74.

De banden tussen personeel en studenten zijn in het verleden soms verwaarloosd geweest, dat geven wij toe, maar dat is geen reden om het personeel onze steun niet toe te zeggen. Wij vinden dan ook dat het personeel, indien het tot akties komt, moet kunnen rekenen op de actieve steun van de studenten.

kris van den briel

Sociale Raad enquêteert over uw huisvesting

Een goed kot kunnen vinden en betalen is een hachelijke onderneming geworden: ook jij hebt hierover wel je verhaal.

En het lijkt niet eenvoudiger te zullen worden, volgend jaar en de komende jaren. Niemand heeft er een precieze kijk op, maar voor het eerst sedert jaren zijn er in Leuven kamers tekort. De unief bouwt al jaren niets meer, en door kloosterordes gerundepeda's verkopen hun huizen aan stad, boerenbond en aan de KUL, die er een 'akademische bestemming' (o.a. voor parkings...) aan geeft (hierdoor zijn er in 10 jaar tijds zo'n 1813 kamers weggegaan). Tal van 'gewone' kotbazen houden er eveneens mee op, ontmoigd 'omdat er niets meer aan te verdienen valt' (o.w.v. verhoogde brandstofkosten, snellere slijtage,...) De 'grote' kotbazen met 10 huizen en meer laten die huizen liever leegstaan, in afwachting van een heroplevende immobiliënmarkt.

Dit minderend kotoanbod heeft vooral vanaf oktober '78 de huurprijzen met sprongen de hoogte ingejaagd: van 2.021 (78/79) naar 2.311 in 79/80 en 2.617 voor het lopend academiejaar (gemiddelde huurprijs voor een jongenskamer in de privé). Van studio's, appartementen en vooral van gemeenschapshuizen zijn de prijzen ons niet bekend.

De KUL wacht af: vanaf '84 worden er ook hier beduidend minder studenten verwacht (enkel al om demografische redenen)... Voor jou, student, staan er harde tijden te wachten:

je zal dieper in de portemonnee moeten tasten, en vooral goed uit je doppen moeten kijken: allerhande bestaande misbruiken worden nu reeds willekeuriger opgelegd door overeind gebleven, verbitterde eigenaars ('aanpassing' van de huur in oktober én januari; inhouden van de waarborg voor de onnozelste kleinigheid; 'aanpassingen' van het typecontract; het opleggen van strakke binnenuisreglementen; en nog meer van dat fraaie.

De bedoeling van deze enquête is twee ledig: enerzijds de bestaande misbruiken catalogeren in een 'zwarte lijst' van kotbazen die het al te bont maken en waartegen kotzoekende studenten moeten worden gewaarschuwd; anderzijds willen we een globaal beeld krijgen van hoe die studentenuisvestingsdienst in Leuven nu in elkaar hangt, en wat er precies allemaal scheefgroeit.

De resultaten van deze enquête en van ander spuurwerk zullen worden gepubliceerd en massaal verspreid eind april, na de paasvakantie.

Het is dus vooral in je eigen belang de enquête aandachtig en zorgvuldig in te vullen... en ze tijdig in te leveren. Voor meer uitleg kan je steeds terecht bij iemand van je kringbestuur (de sociaal-afgevaardigde of de praes.), of op Kringraad ('t Stuc, eerste verdieping) en ook op de Sociale Raad, 's Meiersstraat 5 (verbinding Hogeschoolplein - Muntstraat).

Wij danken je bij voorbaat.

WINA-ONDERWIJSWERKING:

met Veto op schoot (2)

Inleiding:

VETO is weer op thee-visit geweest in de kringen. Net als vorige keer betreft het een onderwijswerking. Toen Psychologie, nu WINA (Wis- en Natuurkunde).
Eerst:

HOE HET GROEIDE

Van de drie bereidwilligen - Piet Van Duppen, Lambert Swillens en Jos Van Rooy - die VETO te woord stonden, neemt laatstgenoemde eerst het woord om een korte historiek te schetsen van de onderwijswerking van zijn kring.

Jos: Twee jaar geleden is WINA opnieuw begonnen met een onderwijswerkgroep (vroeger zou er ook al zo iets geweest zijn), voornamelijk met de bedoeling de vertegenwoordiging in de raden te coördineren. We bespraken dan alles wat in de raden aan bod kwam. In het begin is dat zo'n beetje de feiten achterhalen geweest. Verder is er een enkele gehouden met als belangrijkste onderdeel: het doceergedrag van de proffen, waarbij we op voorhand met hen hadden afgesproken dat de resultaten niet openbaar gemaakt zouden worden.

VETO: De behoefte om met een onderwijswerkgroep te starten kwam dus vooral voort uit de behoefte de studentenvertegenwoordigers te coördineren, zeg je..

Lambert: Ja, het zijn met name die studentenvertegenwoordigers geweest die ermee begonnen zijn. Wil de vertegenwoordiger een gefundeerd standpunt over iets wat op POC (Permanente Onderwijscommissie) of op Fakulteitsraad komt, dan wordt dit op de onderwijswerkgroep besproken. Zo wordt dan ook op POC, Fakulteitsraad en Kringraad hetzelfde standpunt voorbereid en naar voor gebracht.

VETO: Waarom doceergedrag om mee te beginnen in de enkele (het 2de aspect van de werking van vorig jaar) ?

Piet: Ik denk dat daar de nood het hoogst was en dit probleem was ook interessanter voor de studenten zelf. We hadden cursussen, eksamens en doceergedrag op het programma, maar in het laatste zaten volgens ons de meeste hiaten en die wilden we eerst oplossen.

Deze enkele werd met de nodige diskretie gevoerd, d.w.z. de individuele resultaten bleven verborgen voor de buitenwereld. Dat om de proffen niet af te schrikken om mee te helpen en om het nodige krediet te verwerven en te behouden tegenover deze onief-bevolkingslaag. Wel werden de globale lijnen getrokken, gepubliceerd en tevens met de betrokken proffen bespraakt. Veel resultaat heeft deze hele inspanning niet geresorceerd, vanwege de omzichtige aanpak mis-schieten, maar ook vanwege de skepsis van de studenten zelf. Ze werden opgeroepen om mee te werken en kregen er dan niets meer over te horen. In feite werkte trouwens slechts een

kleine groep mensen echt actief mee aan het opzet. Zo bereik je de mensen niet en is de informatiedoorstroming een probleem. Er werd gewerkt met het openvragen-systeem om zo veel mogelijk diversiteit en nuance in de antwoorden te krijgen. Dit jaar werd - ondanks de vraag van enkele proffen om het nog es over te doen - de enkele niet weer gevoerd om overlapping met de DUO enkele te vermijden. Wat er dit jaar dan wel gebeurt in de WINA-onderwijswerking ?

1980-81:

I HAVE A DREAM

Lambert: De eerste onderwijswerkgroep waren er heel veel ideeën, waaruit we dan een selectie gemaakt hebben. De twee belangrijkste projecten waren: ten eerste het maken van een thesis-brochure, waarin informatie verzameld wordt, zoals hoe is de begeleiding van de promotor - dit naar aanleiding van de concrete nood van vorig jaar. Ten tweede: de enkele van de Dienst Universitair Onderwijs (DUO), die vorig jaar door de studentenvertegenwoordiging op de POC gevraagd is en waarmee die ook akkoord ging. Die is dit jaar uitgevoerd en we hadden gedacht een soort parallelle werking op te zetten. Enerzijds de methode onder ogen nemen, wat we daar van vinden. Anderzijds - als er resultaten zijn - ook zelf conclusies formuleren. Het zullen dan deze conclusies zijn die de studenten in de POC zullen verdedigen en die wij naar buiten zullen brengen.

Verdere werkingspunten gaan onder de noemers:

- Wetenschap en Samenleving: het vormen van een studentenstandpunt over dat vak en zo deelnemen aan de discussies errond.
- Doceergedrag: toch nog 2 kleine enkeltes, ter aanvulling van die van vorig jaar (niet een nieuw opzet of een voortzetting, alleen nog enkele profs onder de loep).
- Coördinatie Studentenvertegenwoordiging: blijft een werkingsas van de Onderwijswerking. Eén mening vormen en in bloc naar buiten toe verdedigen met een betere timing dan vroeger om nahollen te vermijden en gepast te anticiperen, naar de raden toe.

VETO: Hoe beoordelen jullie de verhouding van de werking nu na 1 1/2 jaar t.o.v. die raden en de profs ?

Piet: De werking was vorig jaar niet bekend. De profs die vorig jaar niet wilden meewerken, doen dat nu ook niet, dus daar is geen verbetering merkbaar. Maar er zijn profs die de werking nu wel kennen en die er dan beroep gaan op doen. Zo heeft de nieuwe voorzitter van de POC Wiskunde op ons al beroep gedaan, net als nog een andere prof.

Lambert: Men moet dit "be-roep-doen-op" niet

WINA-preses
Lambert Swillens

zien als: men zegt in de POC "wat vindt Uw werkgroep aub ?", maar meer dat men zegt "wij verwachten van de studenten voorstellen en standpunten terzake".
VETO: Hoe regelen jullie dat dan, want hier treedt toch weer het probleem van de info-doorstroming op de voorgrond ? Een studentenstandpunt is immers terugbronnen naar de jaren...

Jos: Wel, als nu een prof in de POC aan de studentenvertegenwoordiging vraagt naar voorstellen, dan meldt die student dat aan de werkgroep. We gaan naar de jaren om standpunten op te vangen, die we dan weer naar de POC brengen. Dat is veel beter dan als die student op de POC-vergadering zelf een standpunt inneemt en pas achteraf erover inlicht. In zo'n geval is dan wel het studentenstandpunt slechts een tegenvoorstel op de daarop volgende POC. Je blijft in feite toch wel achterhollen.

Piet: Een voorstel dat van de studenten kwam bij was een verandering van praktika. In plaats van dat op de POC te brengen, gingen we eerst naar de betrokken prof om te vragen of hij met ons idee akkoord kon gaan. Daarna brachten we het op de POC, de voorzitter ging dan ook es praten met die prof en de zaak werd zo veel sneller geregeld. Dat is dan meer het gepast anticiperen en beter timen.

Lambert: Zo wordt ook es de mening gevraagd van de studenten over evaluatiemethoden van oefeningen. We zijn toen naar de jaren gegaan en hebben de zaken uitgelegd en het resultaat van de discussie werd dus aan de prof voorgelegd.

Toen vroeg VETO de onderwijswerkers naar enige long-term visie op en achter de concrete werking, een denken over jaren met een vooropgesteld te realiseren doel voor ogen. De werkgroep blijft daarvoor echter nog wat te jong om al zo ver gevorderd te zijn, maar het groeit. Nu is de formulering nog erg algemeen, maar er wordt gewerkt

aan een betere continuïteit tussen de opeenvolgende werkingsjaren, door een soort "opleiding van onderwijswerkers.

CONTINUÏTEIT

GRAAG, DANK U.

VETO: Je zou mensen zodanig kunnen inwerken in je onderwijswerkgroep, zodat er het volgende jaar nog slechts mensen zijn die jullie hebben opgeleid, die de voldoende achtergrond hebben om het werk verder te zetten. Die kunnen dan weer op hun beurt nieuwe mensen aantrekken. Zo verbeter je gradueel voortdurend je werking.

Jos: Het is wel zo dat er een soort morele verplichting bestaat voor de radenvertegenwoordigers om actief mee te werken aan de onderwijswerkgroep. Dat zou al voor enige continuïteit moeten zorgen. Toch zal het ieder jaar nodig zijn dat enkele stuwende krachten van het vorige jaar overblijven of het begint te "slabakken"... Het aantrekken van mensen is trouwens een probleem van de hele presidiumwerking overal, want het komt nog veel te weinig voor dat mensen alléén aan onderwijs werken bv.: ze doen allemaal ook veel daarnaast, 't is altijd dezelfde kleine kern. Voor een goede werking moet je een breed publiek bereiken, waaruit dan een aantal mensen komen die specifiek actief werken in de onderwijswerkgroep zodat je daar méér werk kan doen. Iedereen zit nu met overvloedige agenda. Veel daarvan is toe te schrijven aan een gebrek aan informatiedoorstroming, naar de studenten toe: de mensen ervan bewust maken wat de problemen zijn.

Lambert: Je moet aan de grote groep de problemen duidelijk maken, dan kan je ook veel gemakkelijker rekruteren voor actieve werkers, voortrekkers.

Piet: Vandaar dat we ook die onderwijsdag van 4 maart opgezet hebben. (cfr. Apart artikel op de voorpagina hierover).

O.a. omdat rekrutering, opleiding en info-uitwisseling IN de kring zo'n hoofddoel van deze dag is, is hij niet opgezet in samenwerking met andere kringen, zoals het oorspronkelijke idee was. Buiten de coördinerende forumrol van Kringraad(KR) zouden ook nog losse, informele of ook hechte contacten tussen kringen onderling wel mogelijk kunnen en moeten zijn. Maar dat is haast niet het geval en ook nauwelijks haalbaar, zoals we ook al van Psychologie leerden. Als het niet veralgemeend wordt via KR immers, zijn de werkingen vreemd, want de problemen zijn vaak te sterk kring-specifiek en dus niet bruikbaar voor een andere kring. De veralgemeningsuitwisseling via KR is wel zeer leerrijk (vooral kwa methodes), maar geen basis voor verdere samenwerking tussen kringen.

KRINGRAAD

ZINVOL ?

VETO: Hebben jullie voordeel bij de werking van KR ?

Lambert: Ik denk dat KR een enorme taak heeft in de kadervorming. En natuurlijk ook in het vormen van meerderheidsstandpunten voor Akademische Raad.

VETO: Maar, enig nut voor jullie eigen werking uit wat van KR komt, dat niet ?

Lambert: Jawel, toch wel. Zeer veel informatie vooral.

Jos: En ook, wat reeds enkele malen gebeurd is - maar nog meer moet gebeuren - dat voorbeelden van werking op KR komen en dat wij daarvan op de hoogte geraken hoe de anderen werken en waarrond bv psychologie en Romania.

Piet: Dat geldt trouwens voor Sociale Raad: de informatie voor de stand over studieburzen op de onderwijsdag van 4 maart komt van daar.

Jos: Voor algemene problemen is KR hét forum. Je kan vragen: is er nood aan samenwerking met andere kringen ? Dan vind ik als er algemene problemen zijn, dat die gezamenlijk op KR kunnen worden besproken.

VETO: Ieder nivo (KR - kring) heeft dus zijn eigen specifieke taak.

Lambert: Uiteraard.

Piet: De werking van KR mag volgens mij echter niet te ver voorlopen op de onderwijswerkgroepen in de kringen !

Lambert: Er wordt vanuit KR veel te weinig gewerkt om kringen op gang te helpen met onderwijswerking. Trouwens ook met andere problemen.

VETO: Te weinig een stimulerende rol ?

Lambert: Ja. Men draait voor een groot stuk op de kringen waar die of die tak van de werking ontwikkeld is en dan gaat men de standpunten van die kringen coördineren. Het zou echter logischer zijn om de andere kringen eerst te helpen om van de grond te komen. In die kringen waar het praktisch en organisatorisch niet zo goed gaat - ook daar zijn er mensen geïnteresseerd voor onderwijs - worden de krachten dadelijk opgesloopt door de centrale-administratieve werking. Als de kring goed draait, dan pas kunnen mensen zich vrijmaken specifiek voor onderwijs.

TOEGIFT

Zo. Het uurtje was weer stilaan om rond die tijd. De band was trouwens ook ongeveer op. En wat de heren Swillens, Van Duppen en Van Rooy daarna nog uitsloegen is bovendien niet zo direct voor publikatie vatbaar. Zoals al aangegeven wordt elders in deze VETO (met name op de voorpagina) uitvoerig ingegaan op de onderwijsdag van WINA van 4 maart zelf, aanleiding eigenlijk tot deze verderhelder ruimere babbel. De 2 VETO-mensen rest nog de 3 WINA-bereidwilligen te danken en ... moe doch blijgezind trokken wij huiswaarts vanuit het te verveverlee, koude, wind en sneeuw trotserend. Dag met het handje.

Jan Sempels/J.H. Verbanck

BEREKEN ZELF WAT JE KURSUS BIJ ACCO KOST

Na de tekst rond de cursus sociale psychologie 1979-'80 van Nuttin J.M., jr. (Veto 7) en de rechtzetting door de firma Wouters (Veto 8) wordt het tijd om een en ander ruimer te situeren. Hoe leg je de prijs van een cursus vast? Met welke kosten moet je rekening houden? Hoe kan je meer geld uit een cursus slaan? Een handleiding voor de gebruiker: hang 'er boven je bed.

Prof. Nuttin voelt zich door deze artikels zwaar geïrriteerd. Maar het is nooit onze bedoeling geweest - zal het ook nooit zijn - om personen af te breken. De psychologie-studenten weten dat prof. Nuttin een pedagogisch knappe cursus heeft en dat hij goed doceert. Daar gaat niets van af. Wat de psychologie-studenten wensen is een cursus die én goed is én goedkoop. Of toch zo goedkoop mogelijk. Dat is normaal, net zoals het normaal is dat de professoren begrijpen dat studeren véél geld kost, en dat zij die kosten kunnen helpen drukken. Een beetje solidariteit in de crisis alst het ware.

In dit kader houdt het geen steek te roepen "Maar om mij schieten, de anderen zijn ook f... nist!"

juiste gegevens

De feiten zijn onderhand bekend. De cursus 1979-'80 van Nuttin J.M. jr. kostte bij Wouters 880 fr. In Veto 7 schrijft Marinus Follon (sociaal afgevaardigde psychologie) daarover dat de cursus bij ACCO 580 fr. zou hebben gekost (ledenprijs). Wouters stuurt ons binnen de week een brief met prijsvergelijkingen Acco - Wouters. Na contact met H. Van Slambrouck (Acco) en met Frank Uyttendaele (student-zaakvoerder Acco) rekenen we uit dat de Acco-prijs voor Nuttins cursus 660 fr. zou geweest zijn (ledenprijs). In Veto 8 verschijnt dus een rechtzetting. Marinus Follon is intussen een tijd de stad uit en kan niet worden bereikt. In feite, hoort de redactie achteraf, zijn zijn berekeningen korrekt als je ervan uitgaat dat de tabellen die op de linkerbladzijde van Nuttins cursus waren geplaatst, in de tekst zou worden verwerkt. In zijn nieuwe cursus schijnt Nuttin dat trouwens gedaan te hebben. Anderzijds waren onze eigen prijsopgaven te hoog. Verso-bladzijden kosten bij Acco 1 fr. en niet 1,3 fr. De cursus bevatte 456 recto-bladzijden en 106 verso's. Met twee inbindingen à 15 fr. per stuk en afronding naar boven maakt dat een totaal van 740 fr. voor niet-leden en 640 fr. voor leden. Leden bij Acco krijgen 15% korting kontant. Je wordt zoals bekend lid door het kopen van een aandeel à 500 fr. In psychologie is meer dan 80% van de studenten Acco-lid.

Wouters vroeg met zijn 880 fr. dus 140 fr. meer dan Acco zou hebben gevraagd en voor Acco - leden zelfs 240 fr. meer. Dat zijn aanzienlijke verschillen. Hierover ondervraagd, zei prof. Nuttin jr. dat hij zich op dhr. L. Verwimp (firma Wouters) verlaten had. Dhr. Verwimp had hem verzekerd dat zijn prijzen niet hoger lagen dan elders. (En voor andere cursussen kan dat waar zijn, hoewel)

bereken zelf je prijs

Acco is de 'prijsmaker' te Leuven. L. Verwimp (Wouters) stemt zijn prijzen erop af, zegt hij zelf. In Gent, Brussel, Hasselt of Antwerpen liggen de prijzen, bij gebrek aan zo'n Koöperatief, aanzienlijk hoger. Daarom is het geen slecht ding als je zelf kan uitrekenen wat de huidige "norm" (de Acco-prijs) is. Weet je meteen of je bij Acco zelf niet teveel betaalt voor je eigen cursus (!), hoeveel je kring eventueel goedkoper werkt, en wat een cursus die elders wordt uitgegeven bij Acco kost.

Acco heeft een vaste prijs per blad, zo kon je lezen in Veto 6: 1,3 fr. voor quarto en 1,5 fr. voor Din A4 (hoewel ook daar vaak, bv. in humane wetenschappen, 1,3 fr. voor wordt aangerekend). Deze prijzen zijn al sinds 1974 dezelfde. Inbinden kost 15 fr. Voor losbladige cursussen wordt bovenop 5 fr. ge-

Of: Prijs =

-aantal recto-blz. (incl. titelblad) maal 1,3 fr. (kwarto), maal 1,5 fr. (voor Din A4)

-aantal verso-bladzijden maal 1,00 fr.

+inbinden 15,00 fr. of bandje 5,00 fr.

Afronden naar het boven- (resp. onderliggende voor A4) vijftal.

Voor leden: min 15% en afronden naar boven (resp. naar onder, supra).

ACCO's werkwijze

De eenheidsprijs kan door Acco worden gehandhaafd door een spreiding van de risico's, die bij de ene cursus hoog zijn en bij een andere laag, over het hele pakket van de uitgeverij. Oplage, kosten van typ- en redaktiewerk, de kans dat je met een stock blijft zitten - al deze dingen variëren van cursus tot cursus. Door winst te maken op grote oplagen met lage typ- en redaktiekosten, slaagt Acco erin ook kleine oplagen, met hoge typ- en redaktiekosten, uit te geven. Daardoor moeten studenten in richtingen met een lage bezetting niet onoverkomelijk veel voor hun cursus betalen.

Andere voordelen van Acco's structuur en werkwijze zijn de korting voor koöperateurs en het feit dat de studenten via het college van zaakvoerders volledig inzicht hebben in de prijsvorming. Dat mag wel eens worden vermeld. Het is via die weg bv. dat we van Frank Uyttendaele, zaakvoerder, volgend schema doorgevoerd kregen. Je kan er produktiekosten. bruto

STRUKTUUR VAN DE VERKOOPPRIJS

produktiekosten	bruto marge uitg.	auteursverg.	BTW + ledenkorting
45%	25%	10%	20%
(55 + 3 = 58 fr.)			
marge van 5%			
100% = 130 fr./expl. van 100 blz., gebundeld			

een andere werkwijze

De firma Wouters werkt totaal anders. De prijs wordt er per cursus (niet op het hele pakket van de uitgeverij) berekend. Cursussen op een kleine oplage of met hoge typ- en redaktiekosten worden voor een paar jaar tegelijk gedrukt en gestockeerd. Anders worden deze cursussen te duur. De typ- en redaktiekosten, die zeker bij positief-wetenschappelijke cursussen hoog kunnen oplopen, wegen dan bij kleine oplage sterk in de prijs door. Rekening houdend met oplage, typ- en redaktiekosten, drukken, grondstoffen, BTW, verspreiding, afschrijvingen (samen ca. 1 fr. gewoonlijk) en de eigen winstmarge maakt Wouters zijn prijs. In overleg met de professor worden daarna de auteursrechten toegevoegd. Dat geeft dan de verkoopprijs. Volgens

de firma Wouters verschillen de auteursrechten bij hem "enkele procenten" tegenover Acco. Ze hangen af van de goodwill van de prof. Sommigen vragen meer dan anderen. Een steekproef bij Wouters wees uit dat zijn hoofdzakelijk wetenschappelijke cursussen variëren van 1 fr. (handgeschreven, ongebonden) tot 1,60 fr. (biologie, 312 blz / 500 fr., 2 inbindingen). Of de steekproef representatief was weten we niet. (Ze was wél toevallig.) Nijvere rekenaars moeten er tenslotte om denken, zoals ze bij psychologie doen, dat de winst kan worden opgevoerd door bv. minder lijnen per bladzijde te zetten, door minder aandacht te besteden aan kwaliteit van uitgave, enzovoort. Maar bereken toch maar eens de prijs per blad.

Bruno Leynse, met dank aan Marinus Follon en Frank Uyttendaele.

A.S.R. WERFT AAN

De betrekking geldt voor de periode tot en met 31 augustus 1981. Dit betekent dat kandidaten zich volledig engageren voor deze periode waarvoor ze aangeworven worden en de hen opgedragen taken volledig en verantwoord vervullen. Ook wordt van hen de bereidheid verwacht om taken op te nemen buiten de normale werkuren. Van de kandidaten wordt verwacht dat zij enig inzicht hebben in de werking van de Leuvense studentenbeweging en van de werking van de Raad waarvoor ze solliciteren. De kandidaten moeten kontaktaardig zijn, vlot kunnen samenwerken met andere mensen, over een groot organisatietalent beschikken en zelfstandig kunnen werken. Daarboven moeten ze zich kunnen inschakelen in een gekoördineerde werking van de A.S.R.

De kandidaturen worden schriftelijk ingediend op het secretariaat van de respectievelijke Raad of op het A.S.R.-secretariaat. Zij bevatten een summier curriculum vitae, een overzicht van engagement tijdens de afgelopen jaren op een of meerdere terreinen (kring, jeugdbeweging,...) De kandidaten geven duidelijk op voor welke betrekking ze solliciteren; deze sollicitatie moet omstandig gemotiveerd worden.

De kandidaturen worden ingewacht tot en met . De kandidaten zullen worden uitgenodigd op de vergadering waarin de verkiezingen zullen plaatsvinden. Dit gebeurt in . Verdere inlichtingen kunnen bekomen worden op de respectievelijke raden tijdens de kantooruren.

VRIJGESTELDE SOCIALE RAAD

Halfzijdse betrekking. Kennis van de werking van de Sociale Raad: werking van de sociale afgevaardigden, van de algemene vergadering, van het medebeheer in de Sociale Sektor. Zij moeten de belangen van de studenten op financieel en materieel gebied, en op het vlak van de gezondheidszorg behartigen.

Verder moet hij/zij beschikken over voldoende administratief-technische aanleg.

Inlichtingen: Sociale Raad, 's Meiersstraat 5, Leuven tel. 016/ 23.85.75.

... glazen huis... ?

vraagt. Er wordt afgerond naar het bovenliggende vijftal. Op dat bedrag wordt 15% ledenkorting berekend. Ook dan wordt naar boven afgerond. (Let op, voor Din A4 wordt naar het onderliggende vijftal afgerond.)

marge uitgeverij, auteursvergoeding, etc. uit afleiden.

De Meester : efficiëntie en overleg

Maandag, 16 januari, 15u30. De interviewreeks kent zijn vervolg, voor VETO wordt het al een beetje een routine. Nog geen sleur, neen dat niet. We zullen het vermoedelijk nog wel een tijdje moeten volhouden; kandidaten schieten zowaar als paddestoelen uit de grond, als je de geruchten kan vertrouwen tenminste. Voor dit interview een uitstapje naar Heverlee, naar het historische kader van het Arenbergkasteel. Op deze zonnige, koude winterdag ligt het Arenbergpark er fris en aangenaam bij, een hemelsbreed verschil met Leuven-stad. Positieve Wetenschappen is wel degelijk te benijden. Het kantoor van Prof. P. De Meester geeft al een even frisse indruk als het park: ruim en smaakvol ingericht. Het is duidelijk dat we hier op bezoek zijn bij een rijke fakulteit. We hebben slechts een uurtje tijd, want Prof. De Meester moet naar de Academische Raad. Iemand dus die nu al volop aan de top van onze universiteit zit, geen nieuwigheid dus, ondanks zijn jeugdige leeftijd, nauwelijks 45. Een geboren leider, misschien, zoals hij zelf suggereert. Al vijf jaar dekaan van de Fakulteit Toegepaste Wetenschappen, en bovendien heeft hij er al een mandaat opzitten als voorzitter van de K.V.I.V. (de Vlaamse Ingenieursvereniging). Wordt het rektorambt van de K.U.Leuven de volgende stap in zijn reeds goed gevulde carrière ?

Motivatie

VETO : Vooreerst de traditionele vraag: wat is uw motivatie om kandidaat rektor te zijn?

DE MEESTER : Er is een historische evolutie. Sommige collega's dringen er al een tijdje op aan dat ik mij kandidaat zou stellen voor het rektorambt. Anderzijds hoorde ik van collega's uit Humane Wetenschappen dat het wenselijk zou zijn dat er nu een rektor zou komen uit die richting. Ik heb dan een zo ruim mogelijk aantal mensen gekonsultteerd, waaruit bleek dat er toch maar een minderheid was die vond dat de rektor nu absoluut iemand uit Humane Wetenschappen moest zijn. Noteer, ik wil hier niet insinueren dat er nu plotseling een massa mensen achter mij staan. Trouwens, het is niet relevant uit welke hoek de rektor komt. Als nu de beste kandidaat uit Geneeskunde komt, wel dan komt ie uit Geneeskunde. Eens dat iemand rektor is, verliest hij zijn fakulteitsaffiliatie en moet hij voor heel de universiteit zorgen. Het is meer de figuur van de rektor dan de fakulteit waartoe hij behoort die doorslaggevend kan zijn. Als je me nu naar de werkelijke motivering vraagt, die is niet zo heel sterk. Men doet zoiets ook maar wanneer men het graag doet, anders onttrekt men er zich aan. Dat zit me wat in het bloed misschien, leiding geven, verantwoordelijkheid dragen. Aan de andere kant besef ik dat hier een reeks mogelijkheden aankomen, dat dit implicaties heeft, voor het familiaal leven, dat dit wetenschappelijk een handicap betekent, dat dit op gebied van andere activiteiten een handicap kan betekenen. Al die elementen afwegend vind ik dat het iets is dat ik wel zou willen doen, vooral dan om mee te werken aan de ontwikkeling van de universiteit zoals ik ze graag zie. Nu, ver van mij te beweren dat geen andere mensen dat aankunnen, er zijn zeker een

reeks valabele collega's die dat ook aankunnen. Ik wil me eerder beschikbaar houden voor de universitaire gemeenschap om die taak te vervullen wanneer men me dat vraagt. Persoonlijk ben ik niet van plan om kampanje te voeren als dusdanig. Ik hou me wel ter beschikking van iedereen die dit wenst. Ik vind dit zelfs fijn, omdat men zich moet informeren over de keuze die men moet maken.

Kwalitatief

VETO : U zegt dat u graag zou meewerken aan de ontwikkeling van de universiteit zoals u ze graag zou zien. Wat houdt dat eigenlijk in? Wat is uw visie op de universiteit ?

DE MEESTER : Zoals ik de universiteit wens te zien evolueren is dat in de zin van een meer kwalitatieve inspanning, zowel op gebied van vorming als op gebied van onderwijs. Denk niet dat dit een totaal omgooien is van de bestaande universiteit. Ik ben er mij ook van bewust dat dit niet overal met gejuich onthaald wordt, maar ik denk dat wij allemaal, alle leden van de universitaire gemeenschap een meer efficiënte inspanning kunnen doen om, en de vorming beter te maken, een werkelijke vorming, een brede vorming, gericht op de taak in de maatschappij later, en ook het onderzoek, dat op vele plaatsen reeds hoog staat, nog te stimuleren. Dat zijn de belangrijkste dingen. Dat kan onder andere verwezenlijkt worden door meer mensen te betrekken in de verschillende aspecten van een gegeven universiteit, zowel in de uitvoering als in de beleidsvorming.

VETO : Bedoelt u daarmee dat de huidige beleidsstructuren niet optimaal werken ?

DE MEESTER : Ik heb de indruk en dat is iets dat ik op vele plaatsen hoor, dat heel wat mensen aan

de universiteit de structuur niet goed begrijpen, ofwel zich uitgesloten voelen. En dat is niet gezond.

VETO : Dat uitgesloten voelen, hoe zou dat komen ?

DE MEESTER : Wel, er kunnen allerlei redenen voor zijn... (stilte)

VETO : Als men over beleidsstructuren praat, dan denk ik dat vele mensen zich vragen stellen juist over de werking op hogere niveaus, op het niveau Academische Raad, Raad van Beheer, B.A.R... Denkt u dat dat op het moment goed funktioneerde of bent u daar verbetering kan in komen, en in welke zin ?

DE MEESTER : Volgens mij kan daar verbetering in komen, door minder tijd te besteden aan minder belangrijke zaken. Er zijn zeker aspecten waar soms nogal lang overgepraat wordt en die vlug kunnen afgehandeld worden. Maar door meer tijd te besteden aan denken over de universiteit van de toekomst, - dat moet niet noodzakelijk op basis van een dossier zijn waar onmiddellijk een beslissing moet overgenomen worden - maar door samen denken over welke verbeteringen wij kunnen aanbrengen in het vormingsproces, over wat wij kunnen doen aan deze universiteit, dat zou de zaak wel verbeteren. Het zijn allemaal dingen waar slechts nu en dan sporadisch een deeltje van naar voren komt, in de zin of onder het etiket van een welbepaalde aanvraag van een of ander, maar het globaal denken over die dingen, dat gebeurt blijkbaar niet zo heel veel.

Kreativiteit

VETO : Wat is volgens u de positie van studenten in wat dan eigenlijk het beleid zou moeten zijn ?

DE MEESTER : Volgens mij kennen de studenten zeer belangrijke elementen aanbrengen. Ik zie dat niet altijd als de volledig for-

mele academische raad, maar ten behoeve van de A.R. kunnen voorbereidende commissies zich over problemen buigen en een reeks alternatieven naast elkaar zetten, elk met hun voor- en nadelen, en dan dat als het ware als element brengen naar een lichaam dat een oordeel moet treffen zoals de academische raad. In die voorbereidende commissies kan men, door nadenken, door allerlei modellen, zeker nieuwe elementen aanbrengen, valabele dingen. Men moet aan de universiteit, die toch een centrum is van jeugd, creatief kunnen werken. Men moet geen schrik hebben van nieuwe ideeën. Ik zeg niet dat men nieuwe ideeën onmiddellijk moet uitvoeren, dat is iets anders, maar van de nieuwe ideeën moet men geen schrik hebben.

VETO : Het eigenaardige is wel dat die structuur nu in feite bestaat. De werkkommissies, zoals u zegt, zijn in feite nu de onderwijskommissies.

DE MEESTER : Maar die hebben een te specifieke opdracht. Er is geen enkele commissie die ik ken, die eens nadenkt over de vorm van het onderwijs over vijf of over tien jaar, eens nadenkt over de onderzoeksprioriteiten over tien jaar. Dat als dusdanig bestaat niet. Ik heb enige ervaring daarmee. In deze fakulteit bestaant een commissie ingenieursvorming, een beetje een gekontoreerde commissie omdat die een marge leeft. Wel, dat is precies wat ik bedoel, daar kunnen vrijelijk ideeën tot uiting komen. Er zijn al een reeks goeie ideeën uitgekomen, en dat is in feite een zuurdesem, het goede wordt door de fakulteit opgenomen, dat wat te sterk is, laten we zeggen, wordt voorlopig nog niet opgenomen. Men moet realistisch zijn in het leven, men kan niet alles ineens bereiken. Maar ik denk dat zulke dingen een welbedoende invloed hebben.

Vernieuwingen

VETO : Het is nochtans niet toevallig dat vernieuwingen, ideeën die dan toch wel bekend zijn uit het buitenland, dat die hier niet worden ingevoerd en zelfs niet worden verspreid ?

DE MEESTER : Wie kent ze ?

VETO : Ik denk dat daar toch een aantal mensen van op de hoogte zijn, de rector bijvoorbeeld.

DE MEESTER : (over het aantal mensen) Te weinig, veel te weinig. Nu, pas op, men mag ook niet alles op de schouders van de rector willen leggen. Het zou maar erg zijn moest de enige belangrijke figuur aan de universiteit de rector zijn. Ik vind dat er al meer dan voldoende aandacht aan besteed wordt dit jaar. Maar het zijn alle collega's die op de hoogte moeten zijn van die vernieuwingen of van die mogelijkheden, die gelegenheid moeten hebben om dat eens samen uit te praten, die tot een experiment moeten kunnen overgaan, maar een experiment dat dan ook gewaardeerd wordt en dat de mogelijkheden krijgt.

Sociale Sector

VETO : Als we even van onderwerp mogen veranderen, U zit in het beleid op Academisch niveau, de A.R., maar daarnaast ook al een tijdje in de Raad voor Studentenvoorzieningen. En dan komen we op het gebied van de Sociale Sector, die voor de studenten toch belangrijk is. Hoe staat U tegenover de laatste evoluties binnen de RvS ? De financiële situatie ervan wordt nogal penibel, vindt U niet ?

DE MEESTER : Dat is zeker een moeilijke situatie. Die financiële situatie is voor een deel te wijten aan de eigen structuur van Leuven. Ik meen dat de universiteiten niet op eenzelfde wijze door de Staat worden geholpen. In die zin dat een kleine universiteit die plaatselijk rekruteert met een minimum aan inspanning haar subsidies kan besteden om zéér goedkope maaltijden te geven. Leuven daarentegen heeft een tamelijke complexe sociale sector, met een geneeskundige dienst, met de psychologische dienst, studietoelagen en zo. Er is een belangrijke subsidie voor de woongelegenheden. De RvS voert de volgende politiek : als de prijzen van de eigen universitaire woongelegenheden voldoende laag in prijs zijn, gaat dat een effect hebben op de markt

in het Leuvense, een markt die het meest kritisch is van heel het land, omdat hier een massa studenten op een kleine populatie zit. Nu komt daar het ambigue element, beroep doen op het patrimonium of niet? U kent de controverse daaromtrent. Wel het ware best dat die zaak in het reine getrokken werd... Persoonlijk, meen ik dat men er beter aan zou doen te zeggen, kijk wat nu vastligt, dat valt nu toch niet meer te veranderen. Ik denk niet dat je ooit nog de tienduizend naar vijfduizend kan terugschroeven. Maar je kan wel zeggen, uitgaande van deze toestand, wat voorzien we voor de toekomst? Wat gaan onze voorstellen zijn, wat zal onze politiek zijn? En ik meen dat er misschien een tikkelteje meer nog, vanuit de studenten-voorzieningen, ook in andere universiteiten, voorstellen zouden kunnen komen over de hele sociale sector. Eén van de laatste vergaderingen heb ik aan de studenten gevraagd, maak eens alternatieven. Men spreekt van studieleningen en studiebeurzen. Op dit ogenblik hebben iets meer dan een derde van de studenten een studiebeurs. Wel, men zou kunnen zeggen, in plaats van dertig procent, dat is concreet 6 à 7000 studenten, laten we een systeem hebben dat we 2000 studenten subsidiëren, die anders onmogelijk naar de universiteit zouden kunnen komen, en zo zijn er nog.

Beurzen

VETO : Dat is de politiek van een gemakkelijke oplossing eigenlijk.

DE MEESTER : Nee, dat zou in het geheel geen gemakkelijke oplossing zijn, want dan ga je zien, hoe haal je die 2000 d'eruit. Ha, je bedoelt dat de huidige toestand de politiek van een gemakkelijke oplossing is.

VETO : Indien U dit voorstelt, dan betekent dat dat men het huidige bedrag voor studiebeurzen zal blokkeren en over de werkelijke minvermogens, over de meest behoeftigen zou gaan verdelen. De vraag is natuurlijk waar je de grens trekt.

Eigenlijk gaat men geen grens stellen. Men gaat zich niet afvragen wanneer heeft men nu behoefte aan een studiebeurs. Men gaat gewoon zeggen, dit bedrag, en diegene die het minst geld hebben, die geven we geld.

DE MEESTER : Nu, da's juist, ik voel voor uw benaderingswijze, die zou betekenen, laten we nu eens een inventaris opstellen van wat iedereen nodig heeft. Maar in politiek, en zeker in begrotingspolitiek, doet men dat nergens. Da's niet haalbaar. Het zou best zijn, hoor.

VETO : Het is een pragmatische oplossing van te zeggen, we houden het bij het mindere bedrag. Ik denk toch dat bv. vanuit de sociale sectoren de lijn verdedigd wordt dat er meer geld zou moeten komen voor studiefinanciering.

DE MEESTER : Dat is juist, maar onder de huidige omstandigheden zie ik dat niet haalbaar. Pas op, dat betekent niet dat men er niet voor moet aandringen en voor moet vechten, maar dit is niet een domein waarop men vlug een resultaat zal hebben.

VETO : Het is zelfs zo dat de beurzen lager worden.

DE MEESTER : Ja, men zal moeten beginnen met te zeggen, dat gaat niet op, het moet zeker met de index mee ...

VETO : Zelfs met een systeem waarbij de laagste inkomens zogezegd grotere beurzen gaan krijgen, zelfs daar voeren ze een limiet in van 60 000 fr. maximumbeurs. Dat is toch niet zo konsekwent.

DE MEESTER : Née ...

VETO : Ook binnen uw voorstellen is er een tekort en moet er een groter budget gevraagd worden.

DE MEESTER : Da's best mogelijk, ja. Maar, volgens mij is de tijd voorbij dat men door naar de universiteit te gaan de waarborg krijgt van later een preferentiële functie in de maatschappij te krijgen. Voor een deel is ons systeem daar nog op gericht. Ook in het achterhoofd van de politiekers die zeggen, ja, maar kijk, als het dan niet gaat, dan moeten ze maar een lening nemen, want achteraf hebben ze toch zo een goede job dat die onmiddellijk kan terugbetaald worden...

Leningen

VETO : Dus we moeten tegen leningen zijn ...

DE MEESTER : Ja. Als dusdanig hé. Pas op, doe me niet zeggen dat ik tegen leningen ben als er niets anders is. Ik heb trouwens vroeger ook nog met een lening gestudeerd, dus dat bestond toen ook al. Men moet een beetje voorzichtig zijn in die zin dat op lange termijn, ware het ideaal, maar dat is een tweesnijdend zwaard, om te komen tot een studieloon. Vroeger is daar veel over geschreven, maar de laatste tijd hoor ik daar niks meer van. Maar als men zegt, een loon, dat betekent dat men in de maatschappij een loontrekkende is van de maatschappij. Daar komen bepaalde andere criteria aan te pas, dus dan moet er een controle zijn op het verrichten van de taak waarvoor de maatschappij betaalt, hoe zie je dat, ik zou de vraag kunnen teruggooien. Temand die byb. inschrijft en een heel jaar iets totaal anders doet dan zijn studies, dat zou niet opgaan ...

VETO : Er is crisis, de mensen gaan inderdaad niet naar de universiteit omdat ze zien dat ze toch aan de dop geraken ...

DE MEESTER : Dat is een verkeerde konklusie, dat weet je ...

VETO : Ja, dat weet ik, maar in de praktijk daalt het aantal studenten aan de universiteit, en stijgt het aantal studenten aan het NUHO. Er is een

verschuiving in die zin aan de gang. Is het dan niet de taak van een rector om daar fanatiek standpunt in te nemen en inderdaad te gaan vechten voor hogere beurzen. In de praktijk merken we daar weinig van.

DE MEESTER : Niét om ten alle koste meer studenten te hebben ...

VETO : Studenten zijn nog altijd geld.

DE MEESTER : Jammer genoeg, het is spijtig dat dat een criterium is. Men kan zeggen, da's het enige meetbare criterium, maar er zijn nog andere criteria. Men zou kunnen zeggen, het aantal afgestudeerden, maar daar schuilt natuurlijk ook een groot gevaar in.

Maar ten opzichte van de jongeren is het een beetje zand in de ogen strooien, want diegene die universiteit zouden gaan aankunnen en die naar een regentaat gaan, die gaan van een richting met een relatief lage werkloosheid naar een richting met een hoge werkloosheid, da's algemeen bekend, hoe lager het vormingsniveau, hoe hoger het werkloosheidspercentage. Dat is een verkeerde reactie die de mensen hebben ...

VETO : Maar het is een reactie die door de universiteit zou moeten tegeengaan worden, ook op sociale gronden.

DE MEESTER : Door een betere, een ruimere informatie. Maar het is niet gemakkelijk in deze tijden om als universiteit ruime informatie te geven op een objectieve wijze langs de verschillende media. Dat is niet gemakkelijk, omdat er nog altijd een zeker gevoelig anti-fenomeen tegenover de universiteit bestaat.

Akademische Vrijheid

VETO : Bij studenten is er nogal eens wat wettelijk over bepaalde vormen van academische vrijheid onder het professorenkorps. De studenten menen dat te constateren op verschillende vlakken, bijvoorbeeld rond het doceren-evaluatiegedrag, rond het feit dat profren hun taken verwaarlozen, niet alleen op onderwijsvlak, maar ook op onderzoeksvlak, het feit dat er, in bepaalde fakulteiten dan toch, aardig wat kumulaties zijn. Vindt U de bezorgdheid van de studenten overdreven, of vindt U dat de academische overheid daar meer aandacht zou moeten aan besteden?

DE MEESTER : Wanneer studenten bezorgd zijn om een goede vorming en om een hoge kwaliteit van onderzoek, dan kan men dat alleen maar toejuichen, dat is duidelijk, en dan moet de gehele universitaire gemeenschap daarachter staan. De enige vraag is, wat is aanvaardbaar en wat niet. Ik meen

dat men voorzichtig moet zijn met het woord kumul, in die zin dat ik het logisch vind dat kollega's uit de geneeskunde, dat die een praktijk hebben. Hoe dat georganiseerd is, is sekundair, maar gewoon omdat zij nieuwe ervaring moeten blijven odoen met patiënten. Verschillende fakulteiten, ik denk aan rechten, ekonomie, ik denk ook aan toegepaste wetenschappen, aan landbouwwetenschappen, ook aan pedagogie en psychologie, die moeten duidelijk inwerken op de maatschappij, en die moeten daar ook een deel van hun studiemateriaal uithalen. En totaal bijkomstig, maar dat is voor mij hé, is of dat nu hoog gehonoreerd of laag gehonoreerd moet zijn. Een prof die alleen maar zijn kursus afleest en voor de rest geen onderzoek meer doet, maar in zijn tuin zijn rozen zit te kweken, dat vind ik een ontoelaatbare kumul. Normaal nemen jullie dat nooit als voorbeeld, of daar denken jullie niet aan. Wat wél moet, en dat is voor mij het belangrijkste criterium, dat is dat het bijkomstige, of laten we zeggen het aanbrengende, de hoofdzaak niet in de weg staat en dat de opdracht van vorming en van onderzoek, dat die naar behoren, en aan een universiteit betekent dat, op een zéér hoog peil, dat die vervuld wordt. Dat is essentieel. Iemand die naast zijn opdracht van onderwijs, en laat ik aanemen dat hij die goed vervult, en van zijn onderzoek, en laat ik aanemen dat hij dat ook goed vervult, die in de maatschappij nog een nuttige functie vervult, als dat geen overdreven gedeelte van zijn tijd in beslag neemt, dat zie ik daar geen graten in.

VETO : Financiël dus zeker niet?

DE MEESTER : Wel, het financiële is volgens mij niet het hoofdcriterium. Ik zie niet in hoe je dat als criterium naar voor zou kunnen roepen als je zegt, wij zijn bezorgd om de kwaliteit van het onderwijs of het onderzoek. Ik ken heel wat kolleges waar de studenten toch interessant zitten luisteren als de professor kan vertellen ik heb laatst dit of dat geval meegemaakt, of ik heb die patiënt gehad, met iets recents, iets nieuws, dat is toch nuttig meen ik, én voor vorming én voor onderzoek. Het is alleen een kwestie van maat. Ik zou niet zover durven gaan om te zeggen, wel, alléén nog onderwijs en onderzoek, dat zou je terug de ivoren toren hebben.

DE MEESTER : Dat hangt af van plaats tot plaats, op sommige plaatsen is die niet zo klein ...

VETO : In procenten uitgedrukt?

DE MEESTER : O, laag, en als u zegt, het is minder dan 10 %, dan ga ik niet met u twisten. Maar, mag ik u een weder-vraag stellen, als men aan de studenten de vraag stelt om zelf samen iets op te bouwen, en te zeggen wat men liefst zou behandeld zien, dan is het ook niet meer dan tien procent die wat aanbrengt. Is u het daarmee eens?

VETO : Ja, dat is waar, maar hoe komt dat? Wat zijn daar de oorzaken van? In de meeste studiejaren hier aan de universiteit heeft men een bepaald pakket. Als de studenten zelf met nieuwe initiatieven afkomen, kost hen dat tijd, studiewerk. Het zou redelijk zijn dat dan een deel van het andere studiepakket zou kunnen wegvallen. Maar, blijkbaar, als de studenten zelf initiatieven nemen, brengt dat altijd een meerbelasting met zich mee. Meer belasting is op zichzelf niet slecht, maar een overbelasting ...

DE MEESTER : Maar daarom mijn voorstel dat ik daarstraks deed, waarom niet werken aan een totaal nieuwe vorm. Want dat is het gevaar, men heeft een totaal pakket, dat opgebouwd is en dat een historische verantwoording heeft. Als men daar één deeltje gaat uithalen en daar alleen aan gaat sleutelen, dan introduceert men het gevaar dat het geheel wenkel begint te worden. Daarom zegt men niet eens, we gaan er een schijf afhalen, zoals ik zei die tweede licentie, en we gaan die eens op een totaal andere wijze structureren.

Vervolg

Studenteninbreng

VETO : Studenten klagen er over dat hun persoonlijke inbreng in het onderwijsproces kwasi-nihil is.

De Meester interview

op pag. 14

Zonder externe kredieten
zijn onze labo's schoollaboratoria

Eindelijk. Midden in de conviviaal samengedrumde massa stond een magere man rechtop, ontdeed zich van jas en das en richtte zich met opgerolde hemdsmouwen tot ons als volgt. Eerst dankte hij voor het hem bij acclamatie toegekende 'officiële eredoctoraat' door te bedanken voor een eventuele officiële toekenning van zo'n show-doctoraat door de KUL die niet de onze is. Want vanavond was hij van ons. Dat maakte hij ook duidelijk aan prof De Clercq telkens deze in stuntelend ngels tussekwam om door Illich weer op zijn stoeltje te worden neergedrukt.

Op die memorabele maandag negen februari had Ivan Illich het over zijn Twijfels zonder hierop een antwoord te kunnen geven. Hij had het over de onmacht van een overgeinstitutionaliseerde samenleving waarin degenen die haar bestuderen niet beseffen wat ze bij Ons hebben aangericht. En nog zoveel meer.

De vragen die VETO op voorhand aan hem had gericht bleken achteraf enkel door onszelf te kunnen worden beantwoord. (zie kader)

1 ding heeft hij ons wel geleerd: je kan je niet genoeg afvragen waarmee je bezig bent.

Illich heeft het maatschappelijke denken van onze tijd verrijkt met een aantal nieuwe denkinstrumenten, sleutelbegrippen voor een vernieuwd kritisch inzicht in het industrieel samenlevingspatroon dat het onze is. In iedere samenleving, zegt Illich, vindt men een bepaalde verhouding tussen autonome produktie en heteronome produktie.

Autonome produktie zijn al de handelingen waardoor mensen voor zichzelf, op eigen houtje, op eigen vermogen allerhande goederen vervaardigen. bv. Ik les mijn dorst door te gaan drinken aan een bron, ik verplaats me door te lopen, ik word slimmer door zelfstudie, enz. Heteronome produktie vervaardigt goederen die in massa op de markt komen. bv. Ik koop muziek op een bandje ipv. er zelf te maken. Ik bestal een geprefabriceerd huis ipv. er zelf, eventueel met de burens erbij, één te bouwen. Ik laat me in slaap zwingen door slaappillen ipv. zelf in slaap te vallen, enz...

ontraproductiviteit

Nu gaat het erom dat de autonome en heteronome produktie met elkaar worden gekombineerd in wat Illich noemt: een positieve synergie; dat ze dus elkaar bevorderen, in dezelfde richting werken, naar een grotere, rijkere menselijke zelfontplooiing toe.

De industriële samenlevingen worden gekenmerkt door de overheersing van de heteronome produktie. Daaraan hebben wij in grote mate onze welvaart, onze huidige wijze van leven te danken. Onderontwikkelde samenlevingen hebben te weinig heteronome produktie, maar onze maatschappij heeft er veel te veel, en dat is haar grote ziekte. Dat noemt Illich contra-produktiviteit. Contra-produktiviteit bestaat hieruit dat steeds meer instituties het tegenovergestelde effect hebben van wat ze eigenlijk bedoelen. Het moderne schoolwezen maakt de kinderen tot domme mensen die niet echt leren verleren, het gemotoriseerde snelverkeer verstrikt in verschaas en verslindt mensenlevens. Het geïndustrialiseerde medisch bedrijf produceert ziekte ipv. gezondheid. Het arbeidsbestel produceert steeds meer werkloosheid. Illich gebruikt hiervoor de term "industrial nemesis". Nemesis betekent eis-

genlijk wraak, de straf van de mateloosheid, de ongebreidelde expansie van een irrationeel geworden konsumptiedrijf, waardoor de mens zichzelf de das omdoet.

Conviviaal

De meest uitvoerige en systematische analyse van Illich, waarin zijn maatschappijkritiek haar rijpste stadium bereikt, is de beschrijving van de 'iatrogenese', (ziekte verwekt door de (vertechniseerde) geneeskunde).

Maar zijn naam heeft hij vroeger al gekregen, door zijn felle kritiek op het onderwijs. Vooral prachtig is daarbuiten nog zijn aanval op het onrechtvaardige snelverkeer en zijn pleidooi voor de fiets. Zijn alternatief, dat hij de "konviviale samenleving" noemt, heeft hij echter eigenlijk alleen maar in utopische verf geschilderd.

Laten we Illich zelf aan het woord zoals hij zich op de discussieavond van 9 februari uitdrukte: "Ik geloof dat gedurende de laatste paar jaren veel mensen een beeld opgehangen hebben van de industriële maatschappij dat slechts zeer weinig mensen konden gehad hebben in de zestiger jaren. Een hoop zaken werden nu erg duidelijk. De industriële maatschappij waarin we nu leven is werkelijk uniek in de geschiedenis. Het soort mens dat ons geleerd werd voor normaal te aanvaarden, heeft voordien nooit bestaan. Dat soort mens zou ik "homo economicus" noemen.

Volgens de visie van Louis Dumont zijn menselijke wezens possessieve individuen, die konstant bezig zijn met een nulresultaat (zero sum game): wat de ene verliest, wint een ander. Nu, in onze maatschappij, moeten mensen tegen betaling deelnemen aan een produktieproces, waarin ze de dingen fabriceren die ze zelf nodig hebben om te kunnen overleven. Ze moeten produceren voor konsumptie. Mensen zijn produktieve individuen. De maatschappelijke organisatie houdt zich bezig met de organisatie van menselijke produktiviteit.

VRAAG: Hoe verklaart u de recente opbloei van autonome groeperingen in de grote westerse steden (Amsterdam, Zürich, Berlijn)? Volgens mij helpen ze in de opbouw van een echte autonome levenswijze, waarin je pas echt kunt leven.

ILlich: Ik houd me enkel bezig met wat we NIET KUNNEN. Ik probeer vooral weg te blijven van 2 vormen van utopie. De ene zegt wat zou moeten zijn, dat kun je volgens mij niet weten. De andere beschouwt het verleden in noties van het heden. Neem nu de grote Karl Marx. Hij geloofde werkelijk dat in vroegere tijden mensen in een zelfvoorzieningskonomie produceerden voor konsumptie, in zoverre ze een surplus betekenden die kon uitgetrokken worden voor de konsumptie van een elite. Dat is even onwaarschijnlijk als dat ik van hier tot ginder wandel en zou zeggen dat ik voor zelfkonsumptie een passagier-kilometer produceer. Dat gaat niet op.

Moderne technologie moet kunnen aangewend worden om ons te onttrekken aan de behoeften om te consumeren, en dus aan de behoeften om te produceren. Het was echt een opwekkend zicht toen ik hier aankwam, al die fietsen daarbuiten, terwijl een professor mij binnenreed.

arbeid, man, vrouw

De laatste jaren tijdens mijn studie in Duitsland trok een eerder zorgwekkend vanzelfsprekendheid mijn aandacht. Ik ontdekte dat doorheen heel de geschiedenis in zelfvoorzieningsmaatschappijen geen MENSIELIJKE arbeid bestond, geen menselijke

aktiviteit. In zo'n maatschappij heb je steeds, hoe je het ook bekijkt, typisch MANNENwerk en typisch VROUWENwerk. Dat vind ik belangrijk. Soms werken man en vrouw er samen aan iets. Bv. de vrouw melkt de koe en de man zorgt voor het hooi. Elders is de koestal enkel het domein van de vrouw. Er bestaat in die samenlevingen geen enkele neutrale aktiviteit, die zonder schande door vrouwen en mannen kan worden gedaan. Ze schamen zich om elkaars werk te doen. Er zijn echter geen 2 gemeenschappen waar de taakverdeling tussen mannen en vrouwen dezelfde is. Dat bewijst voor mij dat die taakverdeling even karakteristiek is voor een gemeenschap als genen in de cel voor het nakomelingschap. Vervolgens: gedurende die korte periode die we proto-

de laborenen maar. Ze dragen een schort, ze zitten in een keuken. Ze kunnen niets nuttigs voortbrengen voor de zelfvoorziening. Het is hun taak de konsumptie te organiseren en arbeidskrachten te reproducteren. Ze dwingen de produktieve arbeider te werken. Ze worden niet betaald, enkel gedwongen te werken, door sociale druk. Ik noem hen schaduwarbeiders. Aangaande autonomie kunnen we nu een gangs andere vraag stellen. Is konviviaal werk (ik noem konviviaal: post-industriele aktiviteit, gebaseerd op moderne technologie, voor zelfvoorziening en niet voor produktie) mogelijk zonder een opnieuw opduiken van geslachtstypische taakverdeling? Ik vraag het me af.

de unief

industriële periode noemen, toen mensen al tegen betaling moesten werken omdat de gemeenschappelijke leefplaats onweld werd, waren er nog geen fabrieken en alles steunde op huisarbeid. In alle Europese maatschappijen werd heel de geslachtsspecifieke taakverdeling afgebroken. We noemen dit de "schaamteloze situatie". De betekenis van "schaamte" verandert hier. Daarvoor betekent het: water van een man en een vrouw doen in een bepaald gemeenschap. Nu werd het totaal gereduceerd tot een bepaald deel van het lichaam. Op korte tijd zelfs.

Verder: in de pre-industriële tijd. De toekenning van taken beruiste erop dat er economisch gezien geen verschil was tussen de geslachten. Beiden droegen de last van de bestaanszekerheid. Ik weet dat ik hier de zaken vereenvoudig en generaliseer, maar ik probeer u in enkele woorden duidelijk te maken waardoor ik zo verast werd. In de pre-industriële maatschappij was er nog wel een machtsverschil tussen man en vrouw. Maar in heel Centraal-Europa, in de 17^e en 18^e eeuw, brachten vrouwen meer geld in huis dan mannen, door marginaal werk.

Tijdens de industrialisering veranderde dat radicaal. Dat vertel ik u allemaal om te zeggen waarom ik autonome post-industriële produktie zo'n moeilijk probleem vind. Ik ben mij tot nu toe nooit bewust geweest, zo dom ben ik, van het feit dat werk in zelfvoorzieningsgemeenschappen altijd en overal gebaseerd was op cultureel bepaalde, geslachtsspecifieke taakverdeling. Ze is dus ook niet vrij. De industriële maatschappij is gebaseerd op 2 nieuwe soorten van arbeidsverdeling. Arbeid op zichzelf wordt beschouwd als geslachtsloos, produktief werk.

Produktief werk kan onderverdeeld worden in verschillende stappen, wat we industriële arbeidsverdeling noemen. Maar daarmee krijgen we iets totaal verschillend: sommige in het produktieproces zijn de loontrekkers. Zij zijn de echte werkers. Anderen zijn van hen afhankelijk, ze werken niet,

VRAAG: U stelt wederzijds spontaan leren tegenover geinstitutionaliseerde scholen. In ons systeem zien we dat hoe meer het onderwijs geïndividualiseerd wordt, des te minder mogelijkheden zijn er om mensen te verenigen om naar een gemeenschappelijk doel te streven. Is uw voorstel dan ook geen beleermering? Bovendien, wat is uw opvatting over de universiteiten en hoe ziet u hun toekomst?

ILlich: De laatste 2 jaar leefde ik van een semester kolleges aan een universiteit. Als gastprofessor had ik de gelegenheid geen eksamens af te moeten nemen, geen credits te moeten geven, was ik er dus zeker van dat de mensen die kwamen ook kwamen om naar mij te luisteren. Dus kon ik hen vertellen hoe ik dacht dat ze feitelijk zouden moeten leren. Ik liet mijn studenten teksten uit de 11^e eeuw uit het hoofd leren (tot grote ergernis van de professoren) in plaats van ze te kopiëren. Ik heb dat gedaan om mijn studenten te laten aanvoelen hoe moeilijk het is teksten te interpreteren uit de 11^e eeuw. Niet omdat ik dacht dat ik hen iets kon leren over de 11^e eeuw, maar omdat ik hun helderheid wou laten ontwikkelen, "deemoed". Om ze te tonen hoe verastard we zijn in onze denkvormen, als het erop aankomt mensen te begrijpen die in een maatschappij leefden die niet op technologie en markt was gericht.

U vroeg me wat ik denk van universiteiten? Wel, universiteiten brengen prachtige lege ruimten voort. Soms vragen ze entreegeld (nvdr. inschrijvingsgeld) voor mensen die in bibliotheken willen kruipen, en ze leren je soms op een

paar uur me die je andersven toch na. Ik denk niet moeite loontje voor de om van deze genieten. Waardoor, over een a universiteit "mansarde" men kabinen kopiërmaschinen open deren, die denken. Ma breng ik ho door samen den in een sarde. Dat ik over de te zeggen

femi VRAAG: Hoe onder mannelijke taken met feminisme stijgen tegena patroon? ILlich: De gaan ik moet zes terwijl ik uitnodigen ken te kijk zijn. Ik ve ik je geen kan geven o les voorlees tekent. Ik dat vrouwen mannen noe en dat man die vrouwen Deze dingen tuurlijk. E beeld is de minst 7 bes nen barens vrouwen niet andere same mannen die struieren. De vrouwen struieren, niets natu Als de op rollen duis kan er wel buitijng he In samelge geslachtsg niet meer s den is verli gedeфинite samenleving - de toegan waardeerd niet op om door het ge kunnen tot de jobs ton en de vrou tvedren st rest. Vrouw reid tot so nen enkel a noodzakelij levensonder

gre en di VRAAG: In ken "grenzen" die grenzenling kontra - hoe kan die limiet bepaalt die ILlich: I tusse dres In al m'n b dat onders gemaakt. Ik grenzen, al dat gedekre opgelegd. dat wanneer mensen ver gaan dan 23 totaal ver in het tra De afstande die voortu vlugger dan om die afst brengen. I knopen k worden door een tafel e een comput In dit voor over een d

ensen kennen, rs je hele le- at tegenkwam. E dat het de t te leren hoe eksamens slaagt privileges te ele mensen, kzelf, spreken ternatief voor ten als de Ze willen dat en, archieven, nes en koffie- stelt voor an- samen willen n eigen leven ofdzakelijk met mijn vrien- of andere man- is alles wat universiteiten eb.

spreeken van een grens wan- neer een groep mensen be- sluit dat een voertuig niet vlugger mag rijden dan 20 km/u, met uitzondering van geneesheren, brandweer, po- litie, managers en profes- soren. In dit geval kan men van een autoritair-opgeleg- de grens gewagen, terwijl wanneer een gemeenschap be- slist dat binnen een diame- ter van 2 km in de stad geen voertuigen mogen rij- den die meer dan 20 km/u gaan, men kan spreken van een democratisch opgelegde grens. Deze grens zou klei- ner zijn dan de drempel die theoretisch een grotere graad van verplaatsing zou meebrengen.

VRAAG: Is onderwijs geen mogelijkheid om tot meer gelijkheid te komen?

ILLICH: Eerst zal ik als historicus antwoor- den, daarna zal ik als fi- losoof discussiëren. Sym- bolisch is dat zo (vrouwen bv. gaan naar de unief), maar in feite ge- beurt net het tegenover- gestelde. Als de taken dui- delijk gescheiden zijn zoals in alle broegere bescha- vingen, dan betekent die scheiding een grens van de wederzijdse uitbuiting, er zijn dan grenzen aan de degradatie van de vrouw. Door het wegvallen van die scheiding is die grens ook opgeheven. En ik denk dat het verdringen van het vrouwelijke, Geslachtswezen

voor vele vrouwen een vre- selijke zaak is, omdat je dan een gelijke bent met handicaps. Of dit anders zou kunnen zijn? Ik ben een onderzoeker en heb daar geen pasklare antwoorden op, anders zou ik geen onderzoeker zijn. Ik zou jullie willen aan- moedigen om moedig te zijn en de zaken te zien zoals ze zijn, zelfs al leer je eruit dat het ingewikkelder is dan je denkt.

werkloosheid

VRAAG: Wat denkt u over werkloosheid?

ILLICH: Als je werkt met ruwe ideaaltypes kun je stellen dat in overleve- ringseconomieën er weinig mensen tewerkgesteld zijn (uitgezonderd priesters (bijv.)). De mensen hebben geen werk en dat is goed voor hen en ze wassen het ook niet anders. Want als ze toch moeten werken voor een baas, dan worden ze dikwijls gewoon uitgebuit. In een samenleving waarin de homo economicus ver- schijnt, d.w.z., waar men geld verdient, geld bezit, en koopt om te leven, daar wordt werkgelegenheid een noodzaak. Voor het ogen- blik stel ik dat de omvang van de loonarbeid daalt, de beschikbare arbeid zal in de volgende 20 jaar se- rious afnemen. Minder en minder mensen zullen werk hebben. Wat zal er dan ge-

beuren met de werklozen? De werklozen (ook mannen) zullen steeds meer in de positie van de vrouw in de 19^e eeuw komen. Zij zullen huiswerk moeten doen dat onbetaald is. Dat is wat ik de kolonisatie van de informele sektor noem. Als je goed leest wat de laat- ste 5 jaar in avant-garde bladen verschijnt, dan zie je dat er voorstellen geop- perd worden om mensen te doen bijdragen tot een ver- hoging van het B.N.P. zon- der hiervoor betaald te worden. Zulks noemt men dan gewoonlijk "zelf-hulp" (self-help). Dit systeem splitst de persoon in 2: één deel produceert en één deel consumeert. Dit soort

'self-help' is zeer produk- tief en meer en meer jobs zullen in die sektor gesitueerd moeten worden. 'Self-help' is in z'n es- sentie geslachtsloos thuis- werk, dat niet alleen thuis, maar ook in de omgeving kan plaatsvinden. Men zal de mensen vertellen dat het een kwalitatieve verbetering van het leven bete- kent, terwijl men in feite alleen het B.N.P. verhoogt. Dit zou zonder verzet kun- nen gebeuren. Dit tenzij een groep zich bewust zou worden van het verschil tus- sen werk dat georiënteerd is op het verschaffen van een inkomen en onbetaald werk dat enkel een bijdra- ge is tot de economie.

nisme

verzoent u het scheid tussen en vrouwelijke ets als het Staat u gun- ver het rollen- twee vragen er van uit dat gen wat te doen, je enkel kan om naar de za- en zoals ze rtelde je dat klare uitleg ver wat dit al- er van ons be- heb gezegd zaken deden die konden doen, en zaken deden nooit konden. zijn niet na- en geod voort- in op z'n chavingen man- veen hadden en t. En in een nleving zijn er maandelijks men- k zeg niet dat daar niet men- naar daar is rliks aan. esse gebaseerde elijk zijn; dan een enorme uit- in maar die uit- ft haar grenzen. ringen waar de eefifieke rollen eërbiedigd wor- als sekseloos d - dat is de waarin we leven g tot het ge- werk houdt hier bepaald te zijn slacht; mannen alle gewaardeer- gelaten worden nen moeten zich ellen met de en zijn voorbe- haduwerk, man- is het absoluut k is voor hun houd.

zou een onder- id willen maken pels en grenzen. oeken heb ik eid zorgvuldig preek over s een stoppunt teerd wordt. o, bv. geloof ik voertuigen die oeren vlugger km/u er iets chillend gebeurt sportsysteem. n geschapen door gen groeien e capaciteit anden te over- denk dat dit n geanalyseerd mensen die rond itten en over r beschikken. eeld spreek ik empel. Ik zou

"We leven niet meer in '68" zei Illich in zijn voordracht, en zo denken velen er wel over. Vele dingen zijn veranderd, andere dingen zijn hetzelfde gebleven. Zo is het demokratiseren, het opentrekken van het onderwijs nog steeds een 'idee' waarmee verschillen- de studentenorganisaties bezig zijn. Maar hoe staat het ermee? Het opvoed- dingssysteem maakt de mensen nog steeds afhankelijk. Het maakt van hen niet de originele denkers die ze zouden moeten zijn. Integendeel, het onderwijssysteem staat meer en meer in dienst van de economie, het wordt steeds meer en meer functioneel ge- maakt en het laat niet de verhoopte vrijheid. Illich waarschuwde er in de jaren '60 reeds voor dat deze evolutie zich zou voortzetten in de 80'-er ja- ren. VETO vroeg aan Illich of er dan geen nieuwe elementen bijgekomen, of geen dingen veranderd zijn.

ILLICH: Er is eigenlijk niet zoveel verschil tussen wat er vroeger in de klaslokalen gebeurde en wat er nu gebeurt: het onderwijs blijft een bureaucratisch toneelspel. Soms kan je wel een vrij plekje, een vrij hoek- je verwerven in een unief of in een school, maar dat blijft zeer beperkt.

VETO: Geeft U enige kansen aan een be- weging die zichzelf organiseert, die haar ideologie ontwikkelt en een poging doet tegen dit onderwijssysteem te reageren?

ILLICH: Het is voor mij enorm moeilijk om u te vertellen met welke punten ik instem en met welke dingen ik niet instem wanneer het gaat over een concrete actie van studenten die wat vrije ruimte trachten te krijgen in een universiteitsstad die Leuven heet.

VETO: Maar U kent toch het probleem van de groepen die weggehouden worden van de unief, die niet de káns krijgen om er te studeren?

ILLICH: Ik kan me geen unief voorstel- len die op zulkdanige wijze georganiseerd is dat het geen voordelen zou bieden aan diegenen die afkomstig zijn van bevoorrechte families. Ik heb geprobeerd te bewijzen dat een univer- siteit de privileges van de mensen, die van reeds uit bevoorrechte families komen nog uitbreidt of minstens in- stand houdt. Als beste voorbeeld hier- van kan ik een russische wetenschape- lijke studie aanhalen die plaats had in de late jaren '60. Deze studie be- studeerde - en dat is nu juist het in- teressante ervan - die mensen die aan de laatste jaren aan de unief bezig waren. En wat bleek? Het bleek dat de overrepresentatie van zonen van Appara- tchiks drie maal groter was dan de overrepresentatie van de rijkeluiszonen aan de uniefs in de U.S.A. Het waren deze studenten die de grootste kans hadden om heelhuids hun universitaire studies te doorlopen

VETO: Bent U dan nooit bang geweest dat de dingen die U naar voren schuift niet leiden tot een aantal kon- crete acties of daar ook geen toespe- ling op maken?

ILLICH: Kijk, enerzijds moet ik je er op wijzen dat de studenten hier aan de unief nog altijd vrij zijn om te protesteren en dat zij anderzijds enkele kleine veranderingen kunnen aanbrengen die zijn zoals een gelaatsver- jonging van een oude dame, die de huid rond haar nevel wegneemt en optrekt tot aan haar neus.

Dit wil echter niet zeggen dat de stu- denten niet moeten voortgaan met wat ze nu bezig zijn. Deze jongeman hier (wijzend naar een - op een prof lijkend - heerschap) zou uit een arbeidersgezin kunnen komen en onder-normale omstandig- heden geen enkele kans hebben om aan de unief te studeren. Het is dan best mogelijk dat dankzij de activiteiten en de acties van de studenten enkele re- gels veranderen zodat hij toch binnen- geraakt. En dan, wanneer hij binnen is, wordt hij bijgestaan om er zeker van te zijn dat hij niet uit het systeem zou vallen. Ik denk dat deze werkwijze zeer positief is. Alleen, ... maak je zelf niet teveel wijs: je hebt nog geen an- dere unief, je hebt alleen een kleine opening gemaakt, een opening in de uni- versiteit die je in vraag stelt. Maar ik geloof er dus wel stellig in dat studenten elkaar kunnen helpen om het huidige onderwijssysteem neer te halen.

VETO: De studenten beweren wel eens dat het examensysteem niet deugt.

ILLICH: Ik ben ervan overtuigd dat de onderwijspolitiek die nu gevolgd wordt, de examens zal doen toenemen, zowel in aantal als in omvang. Examens hebben echter zeer weinig met kennis te maken. Examens meten de kennis van een persoon niet. Zij meten wel het uiterlijk tijdens het afleggen van het examen. Ik ben er vast van overtuigd dat het een teken van morele laagheid en on- bekwaamheid is om niet vals te spelen bij de examens.

VETO: ?!?!?!?

ILLICH: Ik ben er echter niet zeker van of er voldoende mensen rond- lopen die moedig genoeg zijn om dit te doen. Ik ben er nog steeds trots op dat ik ooit enkele eindexamens van een paar vrienden heb afgelegd, die er niet veel voor voelden om naar die examens te gaan. Het afleggen van een examen is immers een bedrevenheid zoals een an- dere. Het is tevens een dienst die men kan bewijzen aan een naaste. Indien er op de examens toezicht zou worden uitgeoefend en indien er een eer- lijk systeem zou bestaan, dan zou ik dit nooit doen. Nu plaatst men echter een politiemann aan de ingang om de vin- gerafdrukken van de studenten te contro- leren. Dat kan geen gezonde situatie zijn.

VETO: Bedankt voor de tips.

interview met ILLICH

onderwijs is een bureaucratisch toneelspel

AKADEMISCHE RAAD

Kandidaturen diergeneeskunde ten vroegste binnen twee jaar

Maandag 16 februari jl, een dun dossier, met voor de studenten rechtstreeks minder belangrijke agendapunten. In het vernieuwd interieur van de vergaderzaal van de Faculty Club, temidden van kunst van het type David Hamilton voor gevorderden: de vijfde Akademische Raad van dit jaar. Een verslagje.

In het dossier zat een voorstel van de Decaan en de Faculteitsraad van de Landbouwfaculteit: oprichting van drie kandidatuursjaren diergeneeskunde. Voor het ogenblik bestaat in Leuven alleen de eerste kandidatuur, het programma is dat van de eerste kandidatuur geneeskunde. Slechts drie studenten waren ingeschreven vorig academiejaar. De motivatie van het organiseren van een eerste cyclus diergeneeskunde is de bezorgdheid voor de studentenaantallen en omkaderingsnormen van de Landbouwfaculteit (sic). In verstaanbaar Nederlands wil dit zeggen dat de Landbouwfaculteit meer studenten wil om zo meer geld te kunnen krijgen - hoe meer studenten, hoe meer geld, volgens de wet van 1971.

Volgens berekeningen van de Decaan zou Leuven, steunend op zijn aantrekkingskracht (sic), na drie jaar 110 studenten plus een aantal bishudenten hebben. Hij gaat ervan uit dat er een slaagpercentage van 50% in eerste kan en van 75% in tweede kan zal zijn.

In Vlaanderen beschikt de VUB en het RUCA over een eerste cyclus. De

RUG heeft een volledig programma van eerste en tweede cyclus met meer dan 800 studenten. De Decaan meende aan te tonen met uitvoerige tabellen dat Leuven wel een aantal van de studenten die nu naar Gent gaan, wel zou kunnen opvangen door aan de KUL de drie kandidaturen te organiseren. Daarna zouden die studenten wel naar Gent kunnen gaan. Dus: Leuven zou de concurrentiehand-schoen tegen Gent opne-men...

De Akademische Raad meende dat het niet opportuun zou zijn, als eerste "het schot te lossen" in de concurrentiestrijd, Gent moet dus eerst aanvallen. Niettegenstaande men het een goed uit-gewerkt voorstel vond, zal men pas ten vroegste vol-gend jaar beslissen over een eventuele invoering van dit programma. Dit wil zeggen dat pas ten vroegste binnen twee jaar het geheel kan georganiseerd worden...

Bij dit voorstel toch een bemerking. Uit het voorgestelde programma blijkt dat er slechts één nieuw vak moet worden ingericht. Alle andere vakken worden ontleend aan bestaande programma's van Geneeskunde en Landbouw. Dat wil zeggen dat de eventuele

diergeneeskunde-studenten komen bijzitten in het auditorium. Nog vollere zalen dus, nog sterker massa-onderswijs dus! Met het organiseren van een eerste cyclus diergeneeskunde zou de KUL meer geld aan de staat vragen, zonder ook maar één didactische of pedagogische vernieuwing. Integendeel!

Aggregatie-stages

De Akademische Raad bestelde dat de Faculteiten met een aggregatie-opleiding moeten nagaan of ze gedurende het eerste semester, ofwel op maandag ofwel op vrijdag de lesrooster zou kunnen opstellen dat de tweedelic-studenten geen lessen, practica of seminars moeten volgen. Het zou deze studenten de gelegenheid geven hun stages beter te organiseren.

Een zinnig voorstel dus!

El Salvador -project

Tot slot verleende de Akademische Raad zijn instemming met de organisatie van de "Dag van de Neen aan de 100 000 Doden" op 25 maart ek. Meer hierover leest u elders in dit blad. (JS)

DEBAT

Als jij wenst te weten wie de kandidaat-rectoren zijn?
Als jij meer wenst te weten over hun programma?
Als jij wenst te weten wat je voorgangers hebben opgebouwd?
Als jij je stem wil laten horen bij de rektorverkiezingen?

Kom dan naar:

konfrontatie rektorverkiezingen

maandag 23 maart
20h grote aula

kandidaten:

r. blanpain (rechten)

w. van gerven (rechten)

e. roosens (antropologie)

p. de meester (toeg. wet.)

en eventueel andere kandidaten...

moderator:

guy polspoel (brt)

Het is de bedoeling dat een studentenpanel bestaande uit studentenafgevaardigden van de Algemene Studentenraad (studentenvertegenwoordigers op Akademische Raad, Raad voor Studentenvoorzieningen,...) de rektor-kandidaten ondervragen over hun standpunten, opties en programmapunten rond aangelegenheden die jou rechtstreeks aangaan. Zonder dat daarbij de mogelijke link naar andere terreinen verwaarloosd wordt. Deelname van het publiek aan de discussie wordt ten zeerste op prijs gesteld.

Met deze konfrontatie-debatavond tracht de ASR jou en je kollega's studenten in het algemeen en de studenten-kiezers in het bijzonder te informeren over de kandidaten en hun programma. Het is tevens een gelegenheid waarbij studentenverlangens en -eisen rond onderwijs, studenten-voorzieningen, cultuur en sport globaal kenbaar kunnen gemaakt worden.

Een grote opkomst wordt dan ook ten zeerste op prijs gesteld. Je bent dus van harte uitgenodigd.

Een groot deel van deze studenten moeten nu een lening aangaan bij de sociale diensten. Daar niemand zich graag in de schulden steekt, zijn velen op zoek naar een job. Psychische en fysieke overlast zijn dan ook legio.

De wet voorziet nochtans in de verplichte uitbetaling van de eerste schijf der toelagen vóór 1 januari.

Gaat het hier om verregaande ministeriële laksheid of stellen er zich ernstige budgettaire problemen?

De twee zijn vermoedelijk moeilijk te scheiden, al zal de laksheid veeleer politieke onwil heten.

Uit documenten blijkt immers dat er zowat 400 miljoen tekort zijn op de lopende begroting. Aan de begroting '81 werd immers reeds overdadig geknaagd voor de behoeften van het academiejaar 79-80. Inmiddels zijn de reserves uitgeput en ziet de situatie er eerder belabberd uit.

Zal de overheid de situatie voor dit jaar nog recht trekken en de zure rekening dit jaar reeds aan de minvermogen gezinnen presenteren? Een dringend gebrek aan informatie en de ondoorzichtigheid van de ministeriële besluitvorming laten ons volledig in het ongewisse.

Waar we inmiddels wel zekerheid over hebben is dat 1 april vooralsnog de vroegst mogelijke uitbetalingsdatum is. Tegen dit soort wanbeleid op de rug van de minvermogenen protesteert Sociale Raad met klem.

Een krachtadig antwoord van de georganiseerde studentenbeweging is alleszins geboden.

(van de
persagentschappen)

open brief aan de limburgse gilde

De karnavalstunt van de Limburgse Gilde is voor een aantal mensen een stuntelige, akelige en cynische grap geworden. Deze heren waren namelijk op het fenomenaal creatieve idee gekomen om eens hartelijk te lachen met de Leuvense doppers.

In een aan het dokaal uitgedeeld pamflet beweerden zij dat werkzoekenden steeds klusjes konden doen in verschillende sectoren van het Leuvense bedrijfsleven met behoud van loon, behoud van stempelgeld en vrijstelling van stempelcontrole, dit alles onder het goedkeurend oog van het gemeenschappelijk vakbondsfrent en nog een hoop van die onzin.

Nu zijn daar een twintigtal mensen ingetrapt. Men kon zich immers laten inschrijven in "t Poske". Lachen, gieren, brullen. Twintig doppers in hun hemd. Ha, ha, ha.

Dat fraaie gezelschap van de Limburgse Gilde dreef hun cynisme wel op de spits door op te treden in naam van de jobdienst van de K.U. Leuven en een ook met naam genoemde ambtenaar van het A.C.V.

Deze laatste heeft nog net zijn job kunnen redden omdat zijn superieuren op de valreep toch wel doorhadden dat het om een sinistere grap ging. De relatie jobdienst-R.V.A. werd door deze rel ook even aan het wankelen gebracht.

We kunnen dit soort onnozeliteiten en moppen van de gestampte pot best missen en deze dames en heren nauwelijkt in de gaten houden als ze zich ooit eens op een van deze diensten zouden aanmelden. Kunnen wij eens lachen, maar dan hard, zeer hard: HOMERISCH!

Bob Depoorter
Verantwoordelijk Jobdienst
K.U. Leuven

motie sociale raad

Uit een verklaring van de Heer Thibaut, administrateur-generaal van de Dienst voor Studietoelagen, blijkt dat de Ministers van Nationale Opvoeding nog steeds geen beslissing hebben genomen over de grootte van de beursbedragen.

De administratie kan de uitbetaling dan ook niet opstarten. Zelfs als die beslissing vandaag wel zou vallen, dan nog zouden er vijf weken verlopen vooraleer de eerste beurs zou uitbetaald worden. Tot over deze hoge ambtenaar.

Deze situatie is onduidelijk. Vele beursstudenten wachten reeds maanden op hun beurs. Deze financiële aanstelling is meer dan broodnodig voor studenten, die ten laste zijn van een minvermogen gezin. Studietoelagen zijn overigens levensnoodzakelijk voor de ongeveer 55% van de beursstudenten waarvan de ouders niet over het socio-vitale minimum beschikken.

De stilte aan de campus

Het kán niet dat in deze kristijnd, alle politieke en sociale interesse aan de universitaire campus, zou uitgebannen zijn. Daarvoor was o.a. de talrijke opkomst voor onze activiteiten (debat met de vier jongerenvoorzitters, voordracht Mark Eyskens, werkgroep christendemocratie) een té duidelijk tegenvoorbeeld. Volgens de Christen-democratische Studenten (hierna CDS genoemd) is het probleem van de apathie en de stilte aan de universiteit, vandaag, NIET toe te schrijven aan de grote studentenmassa zelf. Niet de studenten moeten veranderen maar diegenen die zich tot hen richten en hen willen vertegenwoordigen. In die zin vindt de CDS de bestaande studentenorganisaties duidelijk niet representatief voor wat leeft in de KUL-faculteiten. Meer nog, het gauchistische monopolie binnen structuren als ASR (Algemene Studentenraad), VETO (blad van de ASR), Sociale Raad, enz., ligt aan de basis van de onverschilligheid in Leuven. Dit omdat een grote studentenmeerderheid zichzelf niet terugvindt in het bureaucratische beleid van haar "vertegenwoordigers". Dertien jaar na '68 wordt het hoogtij dat de studenten gaan beseffen wat dit establishment anno 1981 in werkelijkheid betekent: een kleine minderheid die parasiteert op (zèèr ruime) overheids-gelden en de onwetendheid van de niet-geïnformeerde massa. Een groepje dat vanuit deze machtspositie graag de onverdraagzaamheid van anderen aanklaagt, bij voorkeur die van de "CVP-staat" en de KUL. Voor CDS is de Algemene Studentenraad een schoolvoorbeeld van wereldvreemde centralisering die geen voeling meer heeft met haar basis. Wat overbleef is een verlieslatende organisatie die zonder over-

heidssteun niet leefbaar zou zijn. Dat blijkt duidelijk uit de ASR-begroting, waarin de overheid 8.800.000 bijpast. 4,123 miljoen daarvan wordt opgebruikt aan personeelskosten voor 12 half-time vrijgestelden. Het overige wordt gespeneerd aan peperdure gebouwkosten en verwarming (800.000 fr.) t Stuc (1.800.000 fr.) en Sociale Raad (800.000 fr.). De basis daarentegen (waarin de ASR "steunt", moet zich tevreden stellen met de kruimels, dwz. ongeveer 600.000 fr. te verdelen onder 27 faculteitskringen en 400.000 fr. te verdelen onder een 20-tal erkende vrije verenigingen waaronder CDS. Deze cijfers spreken voor zichzelf! Als er ergens orde op zaken mag worden gesteld, is het wel hier. CDS vindt dat het studentenbelang zeker niet gediend wordt door deze geldverslindende raden, gebouwen en vrijgestelden, die geen impact hebben op de KUL-bevolking. Waarom aanvaren wij trouwens nog langer dat de ASR zich opwerpt als officiële woordvoerder van de Leuvense studenten? Het is een mythe dat er een eenheid onder de studenten zou bestaan en dat er ook een dito-besluitvorming moet zijn, terwijl iedereen

voegdheden toe die hij niet heeft, maar die worden bestendig door de verscheidenheid van de studentenwereld. En dat is precies wat de ASR doet: divide et impera. Achter een rookgordijn van democratie waarmee men faculteitskringen en vrije verenigingen een illusie van inspraak geeft, neemt de ASR-top de relevante beslissingen. Een tekenend voorbeeld van deze politiek is VETO, het tweewekelijks ASR-blad, dat het hoofd boven water houdt met staats-toelagen. De

VETO-redactie bestaat uit een stam van een 10-tal "vrijwilligers", waarvan het opperhoofd of de hoofdredacteur geen student is. Nochtans eigent dit groepje zich verder wel het

recht toe te beslissen wie in de redactie komt en welke artikels worden gepubliceerd. Heeft het nog gezegd dat VETO zichzelf graag uitgeeft als een "kritisch" blad dat opkomt voor "progressieve frontvorming" onder studenten. Gevolg van dit alles: veel te grote oplage van een duur blad dat bijna niet gelezen wordt. Daar noch de faculteits-

en Sociale Raad voor gevolg hebben. Deze organisaties kunnen dus autonoom voortbestaan als vrije vereniging of als te financieren studentenproject, maar worden hierdoor wel onderworpen aan de behoefte van de studenten aan dergelijke organen. CDS denkt dat Isol

in concrete actie via het hebben. Deze organisaties kunnen dus autonoom voortbestaan als vrije vereniging of als te financieren studentenproject, maar worden hierdoor wel onderworpen aan de behoefte van de studenten aan dergelijke organen. CDS denkt dat Isol in concrete actie via het hebben. Deze organisaties kunnen dus autonoom voortbestaan als vrije vereniging of als te financieren studentenproject, maar worden hierdoor wel onderworpen aan de behoefte van de studenten aan dergelijke organen. CDS denkt dat Isol

VRIJE TRIBUNE

weet dat de universiteitsbevolking juist een bonte mengeling is van de meest geïndividueerde opinies. Wie zich in dergelijk milieu opwerpt als universeel woordvoerder van de studenten (cfr. "studenten"-speech bij opening van het academiejaar) liegt en eigent zich be-

kringen, noch de academische overheid wil of kan reageren tegen bovenstaande wantoestanden, heeft CDS zelf het initiatief genomen. Wij pleiten ondubbelzinnig voor de afschaffing van de Algemene Studentenraad!! Iedereen weet dat de studentenbeweging hoogst-dringend nieuwe zuurstof nodig heeft, wil zij ooit haar vroegere vitaliteit herwinnen. Wij menen dat de staatsgelden, die nu bijna volledig worden opgesoupeerd door de ASR-bureaucratie, veel beter kunnen worden besteed. Waarom deze subsidies niet rechtstreeks investeren in de faculteitskringen en de vrije verenigingen? De opheffing van de ASR zou een som van ongeveer 7.000.000 fr. per jaar vrij maken die volgens strenge, objectieve criteria kan worden verdeeld tussen genoemde kringen en verenigingen. Praktisch gezien kan dit gemakkelijk worden gerealiseerd door de fusie van Kringraad en het FKK (Financiële Controlekommissie die instaat voor de verdeling van de subsidies toegekend aan de vrije verenigingen). In dit nieuw orgaan kunnen dan de subsidies worden uitgekeerd aan kringen en verenigingen naargelang de representativiteit en activiteit van diegene die een toelage vraagt. Dit maandelijks samenkomend studentenkonvent kan eventueel bij bijzondere meerderheid beslissen over de financiering en uitvoering van gemeenschappelijke studentenacties. Op deze manier wordt ook het standpunt bepaald van de studentenaanvaardiging die zetelt in de Academische Raad. De afschaffing van de ASR zou verder de "privatisering" van de Kultuurraad, Sportraad, Isol

en de Sportraad zeker zouden geholpen worden met een grotere toelage. Omgekeerd menen wij dat het algemeen studentenbelang minstens evenveel wordt gediend met de financiële afbouw van het elitaire kultuurbastion dat het Stuc is. Dat het Stuc ondanks de uitbating van een café en de opbrengst van huur- en in-gangsgelden, toch nog een beroep moet doen op een subsidie van 1.800.000fr. is volgens ons eigenaardig. Of wijst er dat misschien op dat 't Stuc de grote studentenmassa niet weet te bereiken? Deze laatste opmerking geldt ook voor de Sociale Raad, waarvan de voorzitter een actief MLB-lid is. Ook dit orgaan vinden wij overbodig en zeker geen 800.000 fr. waard. Het sociaal-politieke engagement wordt immers in voldoende mate opgevangen door de politieke vrije verenigingen. Bovendien kan dit engagement, indien nodig, gemakkelijk worden omgezet

CDS-Leuven.

CDS (Algemene Studentenraad) **hoe lid worden?**

CVP jong

GDS - LEUVEN
wat gebeurt hier eigenlijk?

- **HAANDBLAD** 1000/jaar
elk jaartal geluk
but activiteiten aanbodig
- **VOORDRACHTEN** met grote
en minder grote sprekers
LEUVEN 1981
AANKOMST 1981 → ZIE AANKOMST
MANAGER
- **WERKGROEPEN**
CHRISTEN-DEMOCRATIE (met geluk
of overigens)
KUL-DEMOCRATIE
SOCIETIE BLAD

ISOL (Leuven voor 1981)

nvd:

En vrije tribune is uiteraard controversieel. Toch moeten we enkele feitelijke onjuistheden rechtzetten: de toelage aan Veto bedraagt 594.000 fr. en geen 800.000 fr.; de andere cijfers zijn net zo min correct en daarbij bijzonder ongenueanceerd. Cijfers spreken niet voor zichzelf. De hoofdredakteur, wel student maar geen opperhoofd, nam eind december ontslag om aan het "Veto-op-Scorpio"-programma te gaan werken. Veto heeft nu enkel nog een redactiesecretaris, en zijn taak is in hoge mate administratief. De redactie is statutair (en feitelijk) verantwoordelijk verschuldigd aan de ASR-stuurgroep en aan elk van de raden. Dat ze zich het recht zou toeëigenen te beslissen wie in de redactie komt, is pure laster. De redactie staat open voor iedereen die wil werken. De voorzitter van de CDS-studenten zelf krijgt overigens alle verslagen en uitnodigingen toegestuurd.

DE MORGEN BLIJFT DURVEN...

ALS JE ER ZELF IETS VOOR DURFT

De laatste weken en maanden is het progressieve dagblad voor Vlaanderen, De Morgen, niet uit de aktualiteit geweest. Niet zozeer omdat de één of andere aan de schandpaal gespijkerde hoogwaardigheidsbekleder de krant lik op stuk trachtte te geven, niet zozeer omdat een pas gelanceerde primeur enige opschudding verwekte in behoudende kringen, niet zozeer wegens de geveerde rubriek 'Onder Vrienden', niet zozeer wegens het ondubbelzinnige engagement van de krant; dergelijke zaken waren reeds lang de regel en vormen zowat het geduchte handelsmerk van De Morgen.

Nee, De Morgen was in zeer ernstige financiële moeilijkheden verzeild geraakt en is daar op het ogenblik nog altijd niet van genezen. De verliescijfers, die zowat ongeveer een publiek geheim geworden zijn, hebben wekenlang het voortbestaan van het dagblad in het gedrang gebracht. Een aantal mensen hebben gedurende een tweetal maanden omzeggens dag en nacht gewerkt aan een duurzame oplossing. Nu lijkt deze in het zicht. Een ernstige kapitaalinjectie zal De Morgen uit zijn financiële ademmoed halen. Maar dit is nog altijd onvoldoende. Om te kunnen blijven lastig doen in dit verstarde Vlaamse land, om te blijven durven, om een pro-

gressieve pers op de markt te houden is er meer nodig. De Morgen heeft nog altijd onvoldoende geldmiddelen om dezelfde kwaliteitskrant te blijven.

De reddingsoperatie van de krant is in zijn tweede fase getreden. Het is de fase waarin aan progressief Vlaanderen gevraagd wordt wat het over heeft om dit dagblad te behouden; het enige linkse en onafhankelijke dagblad op de andere zo grauwe en matte Vlaamse markt. Het is de fase waarin De Morgen beroep doet op zijn lezers. De Morgen beseft dat ze tot zoiets in staat zijn, en dit wellicht als enige krant! Het komt er nu voor de linkerzijde op aan te bewijzen dat ze iets vermogen, dat ze het waard is dat een beperkte ploeg redakteurs en arbeiders zich dagelijks het bloed van onder de nagels werkt om het spectrum van de dagbladers ook ter linkerzijde op een ernstige manier op te vullen.

De Morgen kan nog beter worden indien hem snel wat meer financiële armsgat geboden wordt. Daarvoor zullen ook de lezers zorgen. Het wordt meteen een groot waagstuk. Is de linkse beweging in staat om haar dagblad te redden? En dit in een verrechtend klimaat, in een tijd waar het einde van de crisis

nog niet in zicht is? Het welslagen van dit tweede luik van de reddingsoperatie zal één en ander duidelijk maken over de slagkracht van de linkerzijde. Op die linkerzijde rust bijgevolg een zware verantwoordelijkheid.

Het is aan ons om te bewijzen dat links zich geen mokerslagen laat toebrengen, dat het krachtig genoeg is om een dagblad waard te zijn. Op 6 maart gaat in de Brusseelse Magdalenaal om 20 u. een eerste grote sensibilizeringsavond door ter ondersteuning van de campagne. Wie zichzelf als progressief ernstig neemt moet niet veel twijfels overwinnen om er naartoe te gaan. Deze eerste avond moet en zal een succes zijn indien jij er iets aan doet. Daarom roepen we je op om actief deel te nemen aan de campagne, om geld in te zamelen, om nieuwe abonnees te werven. Abonnementen zijn immers het oorkussen van elke dagbladuitgeverij. We roepen je ook op om in elk geval en tot elke prijs aanwezig te zijn op het grote De Morgen feest te Leuven in Alma II op 11 maart. Er valt die avond wat te belven!!!

J.A.

PERSBERICHT:

El-Salvador-project Leuven

Naar aanleiding van de gebeurtenissen in El Salvador, waar een volk strijdt tegen onderdrukking en voor haar vrijheid, zijn talrijke groepen in het Leuvense in beweging gekomen, uit solidariteit met het Salvadoriaanse volk. We meenden dat het zinvol was met al deze groepen van diverse strekkingen bij elkaar te komen om de activiteiten waardoor de verschillende groeperingen hun solidariteit concreet vorm geven, te bundelen en te coördineren.

Deze samenwerking laat toe een brede solidariteitsbeweging op gang te brengen in het Leuvense.

Op dit moment werken de verschillende groepen naar hun basis toe via diverse activiteiten, met het oog uiteindelijk een massa volk bijeen te krijgen op twee grootse solidariteitsmanifestaties:

- op zaterdag 21 maart is een stille voettocht gepland door de Leuvense scholen. Iedereen kan hierbij aansluiten.
- op woensdag 25 maart: "dag van de neen aan de 100.000 doden".
- in de voormiddag: alternatieve lessen over verschillende aspecten van de problematiek (in verschillende auditoria)
- in de namiddag: 'happening' in ALMA 2 met o.a. films, dia's, video, groot debat, info-stands,
- 's avonds: theater en optredens van latijns-amerikaanse muziekgroepen.

Voor deze datum wordt een vrije dag gevraagd aan de KUL, uit solidariteit met het Salvadoriaanse volk. (Deze dag is 1 jaar en 1 dag na de moord op aarts-

bisschop Romero, die vorig jaar een eredoctoraat kreeg aan de KUL).

Voor verdere inlichtingen omtrent activiteiten, informatie en edukatief materiaal, kan je terecht op ons contactadres: Jan Stasstraat 2, Leuven.

Aan dit El Salvador-project werken volgende verenigingen mee: Amnesty International, Pax Christi Leuven, Vereniging voor de Verenigde Naties, Liga voor de Rechten van de Mens, Elcker-Ik Leuven, El Salvadorcomité Leuven, ATD-Vierde Wereld, Onkruid, verschillende fakulteiten, enkele gemeenschapshuizen, Kristenen voor het Socialisme, Wetenschappelijk Personeel KUL, Derdewereldgroep Leuven, werkgroep ontwikkelingsamenwerking Leuven, Werkgroep o.s. Oud-Heverlee, Interfakultaire werkgroep derde wereld KUL, Universitaire Parochie, Witte Paters, Werkgroep Vrouw en Christendom, Wereldwinkel Leuven, Wetswinkel Leuven, Copibo, Seul, Broederlijk Delen, de scholen van het Leuvense en de verschillende parochies van Leuven en omliggende.

NADERE BERICHTGEVING VOLGT!

SOLIDAIR MET AFGHANISTAN

even terugblikken

December 1979: 40 000 Russische troepen vallen met tanks en zwaar geschut Afghanistan binnen. De president wordt vermoord, de vierde pro Russische staatsgreep in zes jaar. De Sovjet-Unie gebruikt nu openlijk haar militaire macht om een onafhankelijk en niet gebonden land te overheersen. Deze oorlog brengt de Amerikaanse oorlog in Vietnam terug in het geheugen. Wanneer de twee grootmachten hun gang kunnen verder gaan in hun wedijver voor invloed en macht ziet het er slecht uit voor de wereldvrede.

en nu ?

Februari 1981: Om de weerstand van het volk te breken heeft de Sovjet-Unie haar troepensterkte verdubbeld. Dorpen en steden werden van de kaart geveegd door de voortdurende bombardementen, zelfs met napalm en fosfor. De Afghaanse vluchtelingenkampen zijn de grootste ter wereld: 1,2 miljoen in Pakistan en 200 000 in Iran. Meeds 300 000 Afghanen werden gedood door de bombardementen of door de uithongeringsspolitiek van de bezetter. Maar de verzetsgroepen houden vol.

solidariteit is broodnodig

Iemand kan onverschillig blijven voor de volkerenmoord die in Afghanistan plaatsvindt. We oeten alles doen opdat de gressie niet zal lonen en het Afghaanse volk over zijn eigen ot kan beschikken. eze zomer trokken Jean-Claude Impach en Walli Mustamandi aar de vluchtelingenkampen in akistan en naar Afghanistan elf. Met 700 000 fr. solidariteitsbijdragen van het Afghaanse comité, kochten ze geesmiddelen, 10 000 m² stof, 800 kg suiker en balen thee, en brachten het ter plaatse.

solidariteitsdag

Dit solidariteitswerk moet verder gaan. Op initiatief van A.I.B. (anti imperialistische bond) wordt, samen met het anti-oorlogs-comité, de wereldwinkel, pax christi-leuven, arbeid, m.l.b., rode jeugd, ikove, wetswinkel, derde wereldgroep, werkgroep derde wereld-studenten en de aktiegerichtte werkgroep pedagogie, op 4 maart een solidariteitsdag ingericht in Leuven.

platform

1. Wij eisen: "De onmiddellijke, onvoorwaardelijke en totale terugtrekking van de vreemde troepen in Afghanistan om zodoende het Afghaanse volk de gelegenheid te geven zelf over de volm van zijn regering te beslissen en zijn economisch, politiek en sociaal systeem te kiezen zonder inmenging druk of dwang onder gelijk welke vorm van buitenuit." Deze eis werd gesteld door de resolutie van de Algemene Raad van de Verenigde Naties op 14 januari 1980.

2. Wij vragen aan iedereen: een materiële, morele of politieke steun aan het Afghaanse volk in zijn strijd tegen de Sovjetbezetting.

4 maart : sponsorvoettocht

14 u : start (Oude Markt)

- de deelnemers zoeken vooraf peters op die een bedrag per gewandelde kilometer geven. Het ingezamelde geld wordt overgemaakt aan het Afghaanse comité voor humanitaire hulp aan het Afghaanse volk.

- Peterslijsten zijn te verkrijgen in de Wereldwinkel en in boekhandel Aktief. Hier kan je ook steeds de volle lijsten en het ingezamelde geld binnenbrengen. Je kan ook steeds terecht bij de inrichtende organisaties, bij Gert (blijde inkomststr. 154), bij rudi ('s meiersstr. 5) en bij bruno (josef Ilstr. 56).
- aanmelding en latere afrekeningen tussen 13 u en 14 u aan de radiowagen op de Oude Markt.
- de voettocht trekt eerst door de straat en daarna de natuur in (10 km).
- 17 u : INFOBEURS in ISOL (bij 't Stuc).
- dia's.

- film.
- toneel door mensen van het comité (18 u).
- 20 u : FUIF in Zaal der Hallen.
- Verder zijn er i.v.m. Afghanistan nog de volgende activiteiten:

- dinsdag 24 en donderdag 26/2 om 20 u in ISOL: voorbereiding toneel.
- woensdag 25/2 om 20 u in A.V.: een film gemaakt door het verzet.
- vrijdag 27/2 om 20 u in het Don Bosocentrum (Kesselo, op de hoek van de Platte Lostraat en de Zwaluwenlaan): een diareeks met een oeggetuigenverslag van een Afghaan.

WETENSCHAPPELIJK

Wat is een Neutronenbom ?

Dingen die naar kernenergie ruiken schieten de laatste jaren weleens in het verkeerde neusgat van de publieke opinie, aktiegroepen, en noem maar op. Het verzet tegen toegepaste kernsplijting en ontwikkeling van kernwapens wordt gekenmerkt door een vrij slechte kennis van zaken, vooral bij het grote publiek. Het is trouwens niet te verwonderen gezien de moeilijke materie.

Onlangs kwam een dezer scherp gekante syndroomwapens nog even in het nieuws en belooft dat nog te doen. Het scheelde geen haar of

Minister Nothomb had er zijn broek aan gescheurd, maar laten we ons aller minister even in de kou staan en de neutronenbom van dichterbij bekijken, dan weten we tenminste wat Pentagon en Co ons in navolging van Damocles boven het hoofd hangen, voor het erop valt.

Atomen

Voor een klare kijk op kernwapens mogelijk is heeft men een minimale kennis van atomen en hun kernen nodig.

Het atoom bestaat grof gezien uit twee delen: een kern en elektronen. De kern is ten opzichte van het hele atoom erg klein (1/4000) en bestaat uit een verzameling van deeltjes waaronder protonen en neutronen. De protonen zijn elektrisch geladen, volgens conventie hebben ze een positieve lading. De neutronen zijn niet elektrisch geladen. De hele kern met protonen en neutronen samen heeft dus een positieve lading, namelijk die van de protonen. Rond die kern bewegen

zich elektronen. Ze hebben een negatieve lading (ze is tegengesteld aan die van de protonen). De elektronen bevinden zich op grote afstand van de kern, in verhouding tot diens grootte.

radioactief

Sommige atomen, zoals bijvoorbeeld Uranium, hebben meer neutronen dan protonen in hun kern, waardoor ze stabiel zijn dan atomen die

ze instabieler zijn dan atomen die evenveel van elk hebben. Dit kan zo ver gaan dat ze niet kunnen blijven bestaan in die toestand. Ze gaan dan massa verliezen onder de vorm van 'radioactieve straling'. Bij deze straling onderscheidt men die types: **alfa straling**: geladen deeltjes met een klein doordringend vermogen, ze kunnen tegengehouden worden door een blad papier. **Beta straling** zijn elektronen (zie hoger) met een hoge snelheid, die een paar centimeters diep in ons lichaam kunnen doordringen en zo hun energie verspreiden kunnen afgeven, waardoor de beschadiging ernstiger is. **Gamma straling** bestaat niet uit deeltjes, maar is een extrapolatie van wat we licht noemen: het is licht met zeer hoge energie en het gaat door ons lichaam heen. Omdat hun energie gedeeltelijk geabsorbeerd wordt richten ze in verhouding weinig schade aan.

Door deze straling verliest het atoom massa, bv. na bepaalde tijd de massa van een neutron en wordt op die manier stabiel. De straling gaat door tot het atoom volledig stabiel is.

Een verschijnsel dat er mee samenhangt is de kernfusie. Kernfusie treedt op wanneer twee atoomkernen fusioneren, met vorming van één atoomkern, die lichter is dan de twee oorspronkelijke atoomkernen. De massa die verloren gaat wordt uitgestraald als radioactieve straling en neutronen.

de bom

Wanneer men het volume van een splijtbaar radioactieve stof zoals Uranium verhoogt tot een kritisch volume gaan de atomen zich splijten in twee stabilere atomen (bv. Cesiumatomen). Hierdoor komen neutronen vrij die botsen op hun beurt op andere atoomkernen waardoor eveneens neutronen vrij komen en splijting optreedt. Zo ontstaat een kettingreactie, die kan resulteren in een kernontploffing met uitzending van enorme hoeveelheden radioactieve straling en neutronen: een atombom.

Maar dit is niet alles. Vooral bij een splijtingsbom krijgt men neveneffecten: 1) een enorme drukgolf. 2) een thermische golf (bestaande uit warmtestraling, erg heet). 3) een fallout straling, afkomstig van het radioactieve materiaal dat geproduceerd werd voor de kernontploffing.

neutronenbom

De neutronenbom is een W.70 Mod 3 kernkop die gelanceerd wordt met het lanceersysteem 'Lance'.

De eigenschappen van Lance zijn: reikwijdte 130 km. Nauwkeurigheid: 50% van deraketten komen terecht in een cirkel met als middelpunt het eigenlijke doel, en als straal 400-450 m, 50% vallen daarbuiten. Het wapen werd in "Lance warhead arms control impact analysis" beschreven als een anti-tank wapen.

In feite is het slechts een variant op de splijtingsbom. Het werkingsprincipe berust op kernsplijting als op kernfusie met als 'brandstof' ²³⁹Pu (Plutonium). Met de neutronenbom wordt een systeem verkregen waarin het neutronenandeel wordt van de splijting klein gehouden wordt en ook de absorptie van neutronen in de bom zelf beperkt is, zodat de neutronenstraling hoger is dan die van een 'gewone' splijtingsbom. Men noemt de groep waartoe de neutronenbom behoort 'wapens met verhoogde initiaalstraling', dat wil zeggen dat het wapen erop gericht is zoveel mogelijk primaire radioactieve straling te produceren en men effecten zoals geïnduceerde radioactieve straling en druk- en thermische golf als neveneffecten beschouwt.

konkreet

Wat gebeurt er nu konkreet als een neutronenbom van 1 kTon tot ontploffing komt?

Het belangrijkste effect is de primaire straling. Deze bestaat uit neutronen en gamma straling. Tot op 2000 meter is de neutronenstraling overwegend. Buiten de cirkel met als straal 2000 m is de gamma straling overwegend. Deze is immers energierijker en draagt dus verder. Een hoeveelheid radioactieve straling wordt uitgedrukt in rad, waardoor de verschillende soorten stralingen vergeleken kunnen worden

wat betreft hun biologisch effect. Zo is een dosis van 450 rad dodelijk voor de mens, 100 rad in één keer is al gevaarlijk voor de gezondheid.

Bij een ontploffing vindt men op 1020 m van de kern, een directe dosis van 8000 rad, een hoeveelheid die voldoende is om een mens ogenblikkelijk uit te schakelen. De neutronenstraling vernietigt alleen levend materiaal door het feit dat de bewegingsenergie van het deeltje omgezet wordt in andere energieën. Hierdoor wordt de celstructuur beschadigd en gaat het organisme ten gronde. Naast een aantal mensen die ogenblikkelijk gedood worden rekent men bij de ontploffing ook op een 3 dat ogenblikkelijk buiten gevecht gesteld wordt, zonder direct overlijden weliswaar. Bij gedeeltelijke verwonding zal het slachtoffer eveneens sterven, doch veel langzamer. Een doodstrijd van een paar weken behoort tot de mogelijkheden.

Op afstand van de ontploffing speelt de gevoeligheid een belangrijke rol. Zoogdieren zijn het gevoeligst; volwassen insecten kunnen een dosis van 3000-4000 rad verdragen, terwijl bacteriën en andere micro-organismen een dosis van 10.000 rad nog overleven. Voor een menselijk embryo is een kleine 100 rad al dodelijk. Insekten-embryo's zijn gevoelig vanaf 200-300 rad. Zaadplanten en dieren zoals vissen en kikkers gaan dood vanaf 1000-2000 rad.

Stuurgroep Kura :

STUC NIET LANGER EEN ORGANISATIE VAN STUDENTEN?

Hearing op 6 maart 20.00 u.

De stuurgroep Kultuur - raad van 17-18 januari jl. was zeer goed voorbereid: 3500 speciale krantjes verspreid, concrete voorstellen, aankondigingen via Veto en via de kringvertegenwoordigers in de Raden, etcetera...

En toch waren er weinig studenten: ca. 17 deelnemers.

Sinds twee jaar bepalen dergelijke Stuurgroepen het beleid van Kultuurraad. Het zijn open vergaderingen die vooral door vrijgestelden en door vertegenwoordigers van de cultuursector worden bijgewoond. Het beleid dat deze mensen voorstellen moet wel nog door de Algemene Vergadering van Kultuurraad worden goedgekeurd, maar in de praktijk volgt deze vergadering het advies van de Stuurgroep.

DEMOKRATIE

De voorstellen van de recentste Kura-Stuurgroep zijn opmerkelijk. De Stuurgroep wil een cultuurcentrum 't Stuc oprichten, dat onafhankelijk staat van de Algemene Studentenraad. Hij vindt dat de Algemene Vergadering van Kultuurraad (dit is een deel van de A.S.R.) tekort schiet voor een "kontrolle op het beleid en beheer van een organisatie als 't Stuc" vanwege de complexiteit van dat beleid en dat beheer. Daarom moet 't Stuc een V.Z.W. worden met een algemene vergadering van beleidsmensen (werkgroepbegeleiders, vrijgestelden, ...) en cultureel ge-

engageerde studenten. Er zou in elk geval een structurele band met de Algemene Vergadering van Kultuurraad blijven. De statuten zouden uiteindelijk door de Kultuurraad worden goedgekeurd.

GEEN KRINGEN IN HET BESTUUR

Het revolutionaire van dit voorstel ligt hem hierin dat de hele Stucwerking niet langer door de kringen zal worden bepaald. Het Stuc zou onafhankelijk zijn en eigen doelstellingen hebben, nl. een centrum zijn waar "aktuele tendenzen in het kunstgebeuren gepropageerd worden en waar een scholing in bepaalde kunsttakken mogelijk wordt." De Kultuurraad-Algemene Vergadering, aan de andere kant, zal zich zoals nu bezig houden met de coördinatie van culturele kringactiviteiten en met projecten als "Modale Studentenkunst" en "Poëziegebeuren".

OPHOUDEN

De financiering van het nieuwe 't Stuc zou niet langer door A.S.R. gebeuren. Andere fondsen worden gezocht. Bij voorkeur wordt dat de K.U. Leuven, eventueel de stad, het ministerie van Cultuur of zelfs privé-sponsors (firma's, partikulieren...) Of een combinatie van al deze mogelijkheden.

De stuurgroep is intussen van mening dat er te-

gen 31.08.81 een oplossing moet worden gevonden, of de centrale Stuc-werking wordt stopgezet.

CRUCIALE FASE

Omdat dit een structuurwijziging van de hele A.S.R. is werd door de cultuurraad, de Sociale Raad en de Kringraad besloten om voor alle praesidium- en bureleden een hoorzitting te organiseren om het probleem uiteen te zetten. Het wordt een informatieronde voor en door studenten, omdat men van mening is dat juist de vrijgestelden de belangrijkste impuls geven aan overbodige geschillen die momenteel binnen de A.S.R. bestaan. Deze vergadering, het hoeft niet gezegd, is belangrijk. Ze is de eerste stap in een besluitvormingsproces dat de hele werking van de A.S.R.-cultuurraad betreft: 9 personeelsleden, 3 miljoen kredieten, alle contacten die de A.S.R.-cultuurraad heeft in de culturele wereld staan op het spel.

Na deze informatieve hoorzitting (waar uiteraard mogelijk is voor discussie) onder studenten ligt de beslissing bij de praesidia en bureau's: er moet onderzocht worden welke de positieve en minder positieve kanten zijn van de Stuurgroepvoorstel. Deze cruciale vergadering heeft plaats op vrijdag 6 maart, 20.00 uur. Praesidia- en bureau-leden worden langs deze weg uitgenodigd.

Bruno Leynse

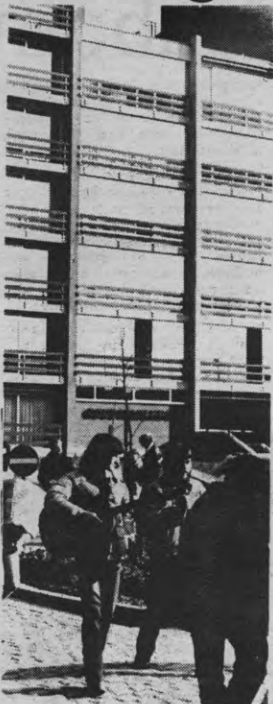
Aktie Braakgrond

Zaterdag 14 februari werd er in Leuven een optocht gehouden georganiseerd door het buurthuis 't Lampeke. Op die manier wilden ze de mensen beter informeren rond het probleem van de braakgrond. Dit is een terrein gelegen tussen de nieuwe invalsweg naar Mechelen, de Fo, teinstraat en de Ridderstraat. Het ontstond toen zowat 160 huizen werden afgebroken.

Appartementen

Dit maakte deel uit van een saneringsplan waar Louis Tobback (in 1973 schepen van Openbare Werken) een groot aandeel in gehad heeft. Het stadsbestuur van Leuven plan- de de verdere onteigening van woonhuizen en de bouw van een groot appartementsblok. De nadelen hiervan zijn duidelijk:

- hoogbouw verandert helemaal het karakter van de buurt;
- appartementen zijn duurder, hierdoor zullen veel mensen uit de buurt gedwongen zijn te verhuizen;
- mensen die gans hun leven over een tuintje beschikt hebben en zonder problemen huisdieren gehouden hebben zouden het als appartementsbewoners wel uitzon-

derlijk moeilijk hebben zonder die vrijheid.

of eengezinswoningen

Met behulp van de buurtwerkers van 't Lampeke organiseerden de plaatselijke bewoners het verzet tegen dit plan. Zij willen in plaats van die appartementen:

- huizen die voldoen aan de eisen van de (veel bejaarde) plaatselijke bewoners;
- woningen die geïntegreerd zijn in het omgevende milieu.

Daarom stellen ze voor:

1. de bouw van eengezinswoningen op de braakgrond;
2. het bewoonbaar maken van de bestaande woningen;
3. de leefbaarheid van de buurt verbeteren door buurtgerichte nieuwe winkels en een goed uitgewerkt verkeersplan.

De eisen van de bewoners zijn duidelijk. De bereidheid van het stadsbestuur geenzins. Hoe groter de sympathisanten groep hoe meer ze in die richting zullen moeten evolueren, daarom: Steun de actie van de plaatselijke bewoners. Neem contact op met: buurthuis 't Lampeke Ridderstraat 210 Leuven tel. 016/23 80 19

NEUTRONENBOM

Vervolg van p.13

Een dosis van 150 rad vindt men op 1820 m. Effekten van een kleine dosis gaan van verbranding van de huid, kanker in gevoelige delen van het lichaam (beendermerg, geslachtsorganen...) tot genetische afwijkingen in de volgende generaties. De gevoeligheid van de cellen neemt af met hun ouderdom. De werking van de neutronenbom is, net zoals die van de andere kernwapens, er eentje met een werking in de tijd; er zullen mensen sterven tot jaren na de explosie. In de volgende generaties zal men genetische afwijkingen vinden bij de kinderen die dan geboren worden, met als rechtstreeks oorzaak de ontploffing. De vorige cijfers gelden voor een persoon die niet afgeschermd is.

Belangrijk bij deze afstanden is de trefzekerheid: 50% van de projectielen komen immers meer dan 450 m naast het doel terecht, wat inhoudt dat de kans dat de burgerbevolking getroffen wordt in een dichtbevolkt gebied zoals Europa erg waarschijnlijk is.

Neveneffekten: 1) geïnduceerde radioactiviteit en fall-out. In geval van een grondexplosie krijgt een gebied van 4-5 vierkante kilometer na enkele dagen een dosis van 500 rad, die reeds dodelijk kan zijn. In geval van een explosie op 100 m hoogte is de dosis 104 rad in de nabijheid van de explosie, en krijgt men

op 1 km van het doel 10 rad in 10 dagen, een hoeveelheid die de gezondheid reeds kan schaden. Aan hulp voor niet gedode slachtoffers en zwaar gewonden valt dus niet te denken.

2) Thermische en mechanische drukgolf. In een straal van 200 m wordt alles volledig verwoest; in een straal van 200 m wordt alles volledig verwoest; in een straal van 600 m storten huizen in, waarvan er 30% in brand staan en lopen de mensen verbrandingen tot in de 2^e graad op. Binnen een straal van 1 km is er schade en instortingsgevaar. In een stad met 7000 inwoners per vierkante km zou de neutronenbom 43 000 doden en 16 000 ernstig gewonden maken.

KONKLUSIE

De materiële schade is, in tegenstelling tot wat wel eens beweerd wordt, erg groot. De kans op veel doden en gewonden bij de burgerbevolking is erg groot in dichtbevolkte gebieden. Het aantal 'onnodige' doden en zwaargewonden ligt erg hoog. Er is maar een klein verschil met de andere kernwapens, de verhouding van de effecten is anders. Bovendien kan men een bom maken met een kracht die vergelijkbaar is met die van de Hiroshima-bom (5-12 kTorr).
Jan Meysman

DOSTOJEWSKI

HERDENKING

Precies honderd jaar geleden, op 28 januari 1881, overleed Fjodor Michajlovitsj Dostojevski, samen met Ljev Tolstoj, de 2 auteurs die ieder die met de Russische literatuur niet vertrouwd is, toch kan vermelden. Honderd jaar na zijn dood weet Dostojevski nog steeds duizenden te boeien, is hij meer dan ooit levend door z'n krachtige proza dat een goudmijn is aan filosofische, etische implicaties. Door een scherpe psychologische tekening van de vaak extreme personages, die zich in een soms tranerig-sentimentele konflikt konfronteren, weet Dostojevski mensen van nu te treffen. Alleen moet je je wel door zijn turven heen worstelen, ze lezen en herlezen. Misschien dat laatste vooral, want hij biedt weerstand. Alleen dat trage dat Russische romans (al te) vaak verweten wordt, is een makkelijk excuus om hem toch maar niet te gaan lezen.

'700 paginas niets en dan een 'zelfmoord', hoor je dan. En daar hebben we de invloed van 'het hoort zo', Dostojevski moet je nu eenmaal gelezen hebben, gecanoniseerd, in het Rijk van de Grote Literatuur opgenomen. Als je zo Dostojevski leest, ja, dan moet er wel iets misgaan. Als de dwang of konformering de stuwende kracht is, dan dood je hem. Als je die misdaad begaat, dan ontloop je de straf/niet. 'Misdaad en straf' weet je wel. Heb je hem gezien, kom dan es kijken hoe anderen hem zien en heb je 't niet gezien, dan leer je 't er mischien. In de week van 2 tot 6 maart, is Dostojevski onder ons in film, lezingen en toneel. Je vindt de activiteiten in VETO-agenda of op de affiches van het Instituut voor Slavistiek.

Jan J. DIERICK.

INTERVIEW

met

DE MEESTER

Vervolg van p. 7

VETO: We zijn hier in de fakulteit toegepaste wetenschappen, en hier wordt wel bij uitstek gesproken over bindingen van de universiteit met de industrie, met de overheid. Hoe staat u daar eigenlijk tegenover? Vindt u dat men dat aan het vrij spel van de markt moet overlaten?

DE MEESTER: Nee, totaal vrij niet, wij hebben trouwens enkele interne criteria. Dit betekent, het onderzoek dat bij ons gesteund wordt door de industrie, waarvoor dan resultaten aan de industrie beschikbaar gesteld worden, moet helemaal kaderen binnen de onderzoeksprojecten en binnen de onderzoekslijnen van de laboratoria. Er zijn een paar ethische criteria, bvb. er zijn al ettelijke keren projecten voor onderzoek dat rechtstreeks op zelfs onrechtstreeks te maken had met de wapenindustrie afgewezen. Voor het overige streven wij een zeker evenwicht na in de zin dat men nooit de gevangene wordt van de industrie. Men moet altijd zich vrij kunnen blijven opstellen...

Ik denk dat dat de voornaamste aspecten zijn, en in die zin moet ik jammer genoeg zeggen dat wij dat met genoegenaanvaarden om onze onderzoeksinfrastructuur op peil te kunnen houden. Met wat er aan staatsubsidie is gaat dat onmogelijk. Onze goede laboratoria, dat mag gerust geweten zijn, draaien met driekwart externe kredieten en met één kwart universiteitskredieten. Dus ge kunt u inbeelden, als die driekwart wegvalt, dan is dat een schoollaboratorium.

De Meester over onderwijs

VETO: We hadden graag nog even ingegaan op het volgende. U bent op wetenschappelijk gebied zelf nogal werkzaam in wat men noemt een controversieel domein. Hoe vindt U dat eigenlijk de houding van een universiteit moet zijn, op de verschillende gebieden waar de maatschappij eigenlijk zelf in controverse is?

DE MEESTER: Dus laat ik eerst zeggen, het domein waar ik op dit ogenblik wetenschappelijk het meest actief in ben, dat is de risicoanalyse van kerncentrales en van de splijtstofcyclus, uiteraard met de bedoeling van te zien waar zitten de hoogste risico's, waar kan verbeterd worden aan de veiligheid. Dus kan men zeggen: veiligheidsstudie. Sommige mensen, en ik kom in hun gedachtengang, nemen mij kwalijk dat ik werk aan veiligheid van kernenergie. Dat is niet zo absurd dat sommige mensen dat slecht vinden. Als je nu overtuigd gelovige bent van de religie van het anti-nukleaire, dan is iedereen d dat in een wat beter daglicht stelt, of die er ook wat essentieel positiefs aan doet, een vijand, dat is duidelijk, dat is chauvinistisch.

Maar, twee aspecten om op uw vraag in te spelen. Ten eerste meen ik dat de universiteit voor haar onderzoek geen enkel domein hoeft uit de weg te gaan, als zuiver onderzoek, in die zin geloof ik in het vrij onderzoek. Een tweede zaak waarmee ge moet opletten is, hoe komt men met de resultaten van dat onderzoek naar buiten. Dat is iets anders. Net zoals het volgens mij deontologisch niet erg goed zou overkomen dat iemand die aan kankeronderzoek doet, en die, zij het een belangrijke stap, maar nog lang niet de eindstap gezet heeft, dat die zou gaan verklaren via alle media, we zijn er bijna, we hebben het kankerfenomeen overwonnen.

Derde aspect dan, in bepaalde omstandigheden vraagt men een stelling naar buiten, dat is dan een groep die een stelling inneemt. Je hebt bvb. een standpunt van het Centrum voor Economische Studies. In het algemeen zijn dat dingen die nogal goed onderzocht zijn, die ook behoren tot de uitstraling van Leuven. Er zijn andere domeinen, en dat zijn dan de controversieel domeinen, waar men van zegt: "Kan je daar een standpunt innemen, of niet?". We hebben nu de ervaring opgedaan dat, zelfs wanneer men de nodige voorwaarden en beperkingen vooraf schrijft, dat men het soms nog raar interpreteert.

Werkelijk onder peil. Maar dat belet niet dat men om dat in evenwicht te houden dat men zou toegeven aan bepaalde van die criteria, dus daar staat men tamelijk streng op. Als hier competentie is, waarom mag die niet in samenwerking, althans, zeker voor een fakulteit als de onze, de assistenten werken zeer graag mee aan zo'n project omdat dat een reële inbreng is, ook de studenten voor hun eindwerk, die hebben er ook wat aan hé, langs die weg worden de soms aangeworven. Maar men voorzichtig moet mee omspringen, dat geef ik toe, dat men zich niet ver-

koopt aan het grootkapitaal hé, dat zou het gevaar kunnen zijn. Maar voorlopig hebben we ons nog niet verkocht...

VETO: Is het inderdaad zo dat alle rectorandidaten conservatief zijn, zoals een bepaalde Vlaamse krant blokletterde?

DE MEESTER: Ja, ik weet niet welk criterium die krant gebruikt. (gelach) Maar dat weet je toch al wel van jaren dat ik oerconservatief ben?

VETO: Bedankt voor het gesprek.

WINATONEEL

dubbelloops kent dubbel succes

Donderdagavond 12 februari jl., twee voorstellingen met telkens een uitverkochte zaal: de Twie O's stelden voor Dubbel Loops. Zeventien WINA-studenten zijn verantwoordelijk voor wat ze zelf eerder een totaalspektakel, daarna pas een toneelstuk noemen. Vanaf oktober: voorbereiding, repetitiës en promotie; vorige week: het produkt. Een volledig eigen creatie, volledig naar hun eigen inzichten gemaakt, zowel inhoudelijk als vormelijk. Voor de groep was dit nieuw en met het resultaat houden ze een pleidooi voor het amateurisme: hoe-veer beperkt in zijn virtuositeit toch met een onge-evenaarde speelruimte.

het verhaal

Het verhaal is gevormd rond een feestje waar een aantal uitgenodigden niet komen opdagen en een tweetal ongenodigden wel binnenvallen. De gastheer, een strakke bankfiguur, de vlotte vrouw, waarop deze een oogje heeft laten vallen, en hun vriend uit het artistieke milieu met zijn verloopde, worden tijdens het etentje en hun vakantieherinneringen uit Portugal en Egypte, gestoord door de twee ongenodigden. De vier feestvierders reageren verschillend op de opmerkingen en gedragingen van de twee verstoorders. De gastheer is duidelijk verontwaardigd over hun

Wim Scheëre, auteur en regisseur van Dubbel Loops. Wim gaat verder: "Het komt allemaal op hetzelfde neer: het bevestigen van zichzelf op een eigen persoonlijke manier. Ze willen niet zijn zoals iedereen, maar toch zoals zij vinden zoals de goeden zijn."

Dit komt sterk tot uiting in het gedrag van de vier feestvierders. De gastheer, zeer sterk gespeeld door Marc Meuris, tracht zijn waardigheid, overeenkomstig zijn status, te behouden in zijn reakties tegen de feestverstoorders. De kunstenaar vindt in hun optreden het artistieke weer. De vriendin van de gastheer tracht, niettegenstaande het feestje niet is zoals ze verwacht had, er toch een gezellige avond van te maken.

Wim Scheëre verder aan het woord: "Zo behoort iedereen tot een groep - een loop-, maar de grondtoon is: zichzelf goed voelen."

film en muziek en kapstokken

Het stuk zelf is vormelijk zeer gevarieerd. De inleiding van het verhaal wordt in repetitievorm gebracht, acts worden aaneengesteld met film en muziek, wanneer aan een dialoog een persoons-act niet deelneemt, wordt deze tijdelijk aan de zijkant van het toneel aan een kapstok opgehangen. Na de voorstelling: een discussie

zwakke weggebruikers

Op donderdag 5 maart zal er in auditorium Vesalius een debat doorgaan rond de plaats van de fietser en de voetganger in het Leuvense verkeer.

Het is algemeen gegeven dat de zwakke weggebruiker, waaronder de fietser en de voetganger, nog steeds een ondergeschikte plaats moet innemen in het verkeer. Men vindt nauwelijks fietspaden terug in de binnenstad en als er dan al eens zijn, dan zijn ze niet op een behoorlijke wijze aangelegd. Voetgangers komen er al niet veel beter vanaf. In de binnenstad kunnen zij hier en daar wat rondkruieren in 'winkel-wandelstraten', maar voor het overige

zijn er enkel windeieren weggelegd voor deze groep weggebruikers. De voetpaden zijn in de meeste gevallen te smal en op vele plaatsen ontbreken veilige oversteeekplaatsen.

Men zegt wel eens dat de auto de zwakke weggebruiker terroriseert. Maar wil dit dan zeggen dat er geen auto's meer in de binnenstad mogen en is dit sowieso mogelijk? De auto is immers niet meer weg te denken uit onze huidige maatschappij.

Er worden regelmatig plannen uitgewerkt om tot een verbetering van de huidige toestand te komen. Zo ligt het fietspadenplan nu ter tafel, een plan dat meer

ruimte en meer veiligheid aan de tweewielers zou moeten bieden. Het bussensysteem dat de binnenstad enigszins zou moeten ontlasten van de auto's is een ander voorbeeld. In hoeverre deze plannen zullen tegemoetkomen aan de zwakke weggebruikers is natuurlijk een andere vraag.

Stof genoeg om een avond te vullen, een debatavond nog wel, die zal doorgaan op

donderdag 5 maart
aud. vesalius 20h

Kwetsuren op het sportkot

ten of andere 'afwijkingen' hebben. of de konditie kan gewoon slap zijn.

Overbelasting

Bij eerstekenners speelt vooral de overbelasting. Eerstekenners passen zich moeilijk aan aan de "veelvuldige sportpraktijk". Dat is het klassieke dilemma: is de opleiding Spartaans of wordt ons Bifi-vretend volk te zwak? Om over na te kauwen.

De onderzoeksdienst van het medisch labo van het ILO is een en ander aan het uitzoeken. Feit is dat ernstige kwetsuren tot huizen en zelfs tot stopzetting van de studies leiden. En een aantal sportkotters blijft hun hele 'carrière' lang met kwetsuren sukkelen.

Heverlee.- Sportkotten is geen lachertje. Als we dokter Lysens (Apolloontje 4) mogen geloven zijn de studenten van het Instituut voor Lichamelijk Opvoeding niet alleen in de natuur gelegeerd, maar zelfs vlak in de struggle for life. Achtenveertig procent van het totaal aantal eerste kenners ('79-'80) wordt gekwetst, samen met 48.5% in 2° kan. Het aantal letsels per honderd studenten in eerste kan bedraagt 78, bij de meisjes zelfs 90. Of, m.a.w., - aangezien het percentage gekwetsten bij de meisjes ongeveer identiek is t.o.v. dat bij de jongens - er worden meer meisjes verschillende keren gekwetst.

Kwetsuren in

Enkelverstuikingen komen vaak voor (28% van de kwetsuren, waarvan 23% 'recidivisten'), samen met beenvliesontstekingen (50% van de vrouwelijke eerste kenners).

De oorzaken daarvan liggen o.m. in de toestand van de terreinen (erbarmelijk) en van de vloer in sommige zalen. De vloer van de 'nieuwe' omni-sportzaal is eigenlijk geleegd voor indoor-atletiek. Hij is niet ideaal voor balsporten (draai-bewegingen zijn moeilijk). Bovendien zakt de onderlaag - die eigenlijk van beton had moeten zijn - op sommige plaatsen weg. Wel eilendig als je daarom de sigaar bent. Maar er zijn ook andere oorzaken, zegt dokter Lysens. Je uitrusting kan slecht zijn, je kan platvoe-

Op dinsdag 10 februari stonden er verschillende studentenmuzikanten op het podium van het Stuc in een programma georganiseerd door Bios.

Het programma was bedoeld voor een groep mensen die allen aan dezelfde ziekte lijden, 'MUZIEKTE'. Een tof initiatief.

aanwezigheid, de kunstkenner vindt hen amusant.

gevolgen van menselijk gedrag: menselijk gedrag

"Centraal in het stuk staat het gedrag van mensen, waardoor ze in konflikt komen met andere mensen omdat ze niet begrepen worden. Mensen die door hun gedrag zich verbergen ofwel achter woorden, ofwel achter een façade. Nochtans zijn ze gebonden aan dezelfde wetmatigheden, aan dezelfde psychologie, nl.: hun eigen figuur redden", aldus

met het publiek. Over gans de lijn heeft het stuk een sterke visuele performance. Slechts de vier feestvierders zijn uitgebouwde karakters, de verstoorders spelen op die karakters in en lokken reakties uit door hun handelingen en uitspraken. Het geheel haakt goed op elkaar in en speelt zich af in een eenvoudig decor. Na de voorstelling werden samensteller, spelers en medewerkers gefeliciteerd door een zeer tevreden publiek. De groep zelf toonde zich opgetogen door deze reakties: een pleidooi voor het amateurisme....

WOENSDAG 25 FEBRUARI

OPEN PODIUM : org. Medika
't Stuc 20 u

FILM : ASTERIX VEROVERT ROME
projectiezaal Vl.Leerg.; 21 u
50/60 F ; org. Historia

FILM : GEJAAGD DOOR DE WINST
(Henderickx / De Hert)
THE SERPENTS EGG (Bergman)
Audit. K Heverlee
1 film : 60 F ; 2 films : 100 F
(org. : Eoos)

DEBAT : EL SALVADOR
met Ludo VANDELVEDE (Vl.priester,
gevlucht)
Johan DE POORTERE (journalist,
pas terug)
Jef Sleenckx (volksverteg.)
Willy Kuypers (idem dito)
Dirk VANDERSYPEN (journalist)
org. Pax christi, Liga voor de
Rechten van de Mens, Vereniging
voor de Verenigde Naties.
Maria Theresia, lok.14 ; 20 u

DONDERDAG 26 FEBRUARI

FILM : HET LOT VAN EEN MAN
(Bongaertstsjik)
A.V., 20 u ; org. Eoos

LEZING : WOMEN IN JAVA : AN ANTHROPO-
LOGICAL APPROACH
(Pamati Soepergat)
org. Inforiënt
L&W 8e verd. 18u30 ; 50 F

MUZIEK : ENSEMBLE HORADIE
't Stuc, 20u30 ; 150/100 F

TONEEL : DE KLEINE PRINS (St.Exupéry)
door Julien Schoenaers
Stadsschouwburg 14 u, 20 u
90 tot 250 F

VRIJDAG 27 FEBRUARI

FUIF : CARNAVAL BRASILEIRO
Braziliaanse muziek en drankjes
ISOL (Ves.str.34), 22 u

ZATERDAG 1 MAART

EERSTE VLAAMS PROGRESSIEF ZANGPEEST
Arenahal Deurne

MAANDAG 2 MAART

LEZING : EL SALVADOR
(met Ludo VAN de VELDE)
org. El Salvadorkomitee
Elcker-ik, 20 u

FILM : DE GEBROEDERS KAPAMAZOW
(Pirejew) ; org. Eoos
Vl.Leerg.20 u ; 50/60 F

FILM : SURU ('De Kudde')
van Zeki Okten
Audit.Ves.20u30 ; 50/40 F

DINSDAG 3 MAART

ROCK : EX-HOLE
org. i.s.m.Delper Booking
't Stuc 20u30 ; 80/50 F

FILM : IWAN'S JEUGD (A.Tarkowski)
A.V., 20 u ; org. Eoos

WOENSDAG 4 MAART

LEZING : DOSTOJEWSKI ALS CULTUUR-
CRITICUS (T.Lathouwers)
org. Eoos
Kleine Aula, 19 u ; gratis

TONEEL : LEGENDE VAN DE GROOT-
INQUIRITIEUR (Milbov)
Huis v.Chievres (Beg.hof) ;
gratis

TONEEL : IK WIST NIET DAT ENGELAND ZO
MOOI WAS (Radeis)
org. Landbouw, Politika,
Pedagogische Kring
't Stuc, 20u30 ; 80/120 F

THEATER : RADEIS WEGENS ZIEKTE
(Radeis)
't Stuc, 10 u
(schoolvoorstelling)

KURSUS : MARX : een grote identiteits-
kaart ; Elcker-ik, 20 u

DONDERDAG 5 MAART

DEBAT : DE PLAATS VAN DE FIETSER en
DE VOETGANGER IN HET LEUVENS
VERKEER (org.Merkator)
Audit. Vesalius, 20 u

LEZING : DOSTOJEWSKI EN DE SOWJET-
KRITIEK (E. Waegemans)
kleine aula, 15 u
(org. Eoos)

FILM : ALS DE OOIIEVAARS VOORBIJ-
TREKKEN (Kalatazow)
A.V. 20 u ; org. Eoos

FILM : DE TUIN VAN DE FINZI CONTINI
(V.De Sica) org. : Historia
Vl.Leerg. 21u ; 60/70 F

THEATER : IK WIST NIET DAT ENGELAND
ZO MOOI WAS (Radeis)
org. : Landbouw, Politika
en PeeKa
't Stuc, 20u30 ; 80/120 F

THEATER : RADEIS WEGENS ZIEKTE
(Radeis)
'tStuc, 10u
(schoolvoorstelling)

AVOND : VROUWEN BRENGEN GOD TER SPRAKE
olv. C.J. Halkes
M. Ther.college, 20 u ;
org. : Vrouw en Kristendom

VRIJDAG 6 MAART

THEATER : RADEIS WEGENS ZIEKTE
(Radeis)
't Stuc, 10 u en 14 u ;
(schoolvoorstelling)

ZATERDAG 7 MAART

SYMPOSIUM : SPREIDING VAN KANDIDA-
TUREN, UNIVERSITAIRE
EXPANSIE IN VLAANDEREN
campus Kortrijk, 9 u.

MAANDAG 9 MAART

LEZING : NIEUWE INTERNATIONALE ECO-
NOMISCHE ORDE door M. Vervliet
(studiedienst ACV)
A.V., 21 u.

LEZING : POLEN
Elcker-ik, 20 u.

FILM : GISHIKI (The Ceremony)
van Nagisa Oshima
A.V., 20.30 u, 40/50 F

DINSDAG 10 MAART

FILM : VLAMMENDE PAARDEN (Paradjanov)
A.V., 20 u, org. : EEOOS

LEZING : HET LIED VAN DE PAREL.
Stedelijke voordrachtzaal,
20 u, org. : RozeKruizers

LEZING : REGIONALE ONTAPENING door
F. Swaalen (minister landsver-
dediging)
M. Ther.college, 20 u, org.VVN

WOENSDAG 11 MAART

FILM : Film over GEHOORGESTOORDEN
20 u.

FILM : LA VALLEE (Schroeder)
2001 SPACE ODYSSEY (Kubrick)
Campus Heverlee, aud. K, 20.30 u
org. WINA

DONDERDAG 12 MAART

FILM : SOLDIER BLUE (R. Nelson)
Vlaamse Leergangen, 21 u,
50/60 F, org. HISTORIA

LEZING : DE VROUW IN INDIA door
W.M. Callewaert
Fac.gebouw W&L, 8ste verd.
19.30 u, 50 F, org. INFORIENT

THEATER : DE ONDERGANG VAN DE TITANIC
(BKTtheater)
't Stuc, 20.30 u, 120/80 F

VRIJDAG 13 MAART

THEATER : DE ONDERGANG VAN DE TITANIC
(BKTtheater)
't Stuc, 20.30 u, 120/80 F

MAANDAG 16 MAART

LEZING : IRAN
Elcker-ik, 20 u

MUZIEK : WORKING CLASS BAND (Blues,
rock)
't Stuc, 21 u, 60 F

POEZIE : MIDDAG VAN DE POEZIE
(Luuk Gruwez)
Fac.gebouw 8ste verd. 12 u
Eur. poëziebib., 20 u

FILM : ERASERHEAD (David Lynch)
A.V., 50/40 F, 20.30 u
org. Cura ism. De Andere Film
(tot en met donderdag 19 maart)

DINSDAG 17 MAART

CONCERT : AQSAR MABOUL
't Stuc, 20.30 u, 120/80 F

WOENSDAG 18 MAART

FILM : LUDWIG, SCHADUW VAN DE GODEN
(Visconti)
Vl. Leerg., 21 u, 50/60 F
org. : HISTORIA

LEZING : DE VROUW IN CHINA (U. Librechts)
Fac.gebouw W&L 8ste verd.,
-19.30 u, org. INFORIENT

DONDERDAG 19 MAART

JAZZ : MARTIAL SOLAL (piano) en
LEE KONITZ (sax)
't Stuc, 20.30 u, 150/100 F

MAANDAG 23 MAART

DEBAT : CONFRONTATIE MET DE RECTOR-
KANDIDATEN EN EEN STUDENTEN-
PANEL
Grote Aula, 20 u, gratis,
org. Kringraad-ASR

FILM : SANJURO (Akira Kurosawa)
A.V., 20.30 u, 50/40 F

AANKONDIGINGEN VOOR DE AGENDA

VETO nr.	verschijnt	aankondigingen moeten binnen zijn voor
10	11 maart	2 maart
11	25 maart	16 maart
12	23 april	13 april
13	7 mei	27 april
14	20 mei	11 mei

Voor de kringen en organisaties die regelmatig iets wensen aan te kondigen zijn er speciale bladen verkrijgbaar met een overzichtelijke indeling van alle gegevens. Ook voor de anderen is het belangrijk om alle gegevens te vermelden zoals uur, plaats, inkomprijs, kortingen, enz.

EL SALVADOR

GEWETENSBEZWAARDE

Vanavond, woensdag 25 februari, heeft in lokaal 14 van het Maria-Theresiacollege te Leuven (tegen het Hogeschoolplein) een debat plaats rond El Salvador. Het lijkt best een interessante bedoening te zullen worden met sprekers als Ludo Van de Velde (Vlaams priester, gevlucht uit El Salvador), Johan De Poortere (Journalist, pas terug vandaar), Jef Sleenckx (Volksvertegenwoordiger), Willy Kuypers (Volksvertegenwoordiger) en Dirk Van der Sypen (Journalist). Aanvang 20.00 u. Hebben de organisatie: Amnesty International, Pax Christi Vlaanderen, Liga voor de Rechten van de Mens, Vereniging voor de Verenigde Naties.

De werkgroep Grafiek van volkshogeschool Elcker-ik Leuven zoekt een burgerdienst voor uitbouw van lay-out en zeefdruk atelier. Taak: -Uitvoeren en ontwerpen lay-out en zeefdruk opdrachten. -Begeleiding bij lay-out en zeefdruk. -Uitbouw zeefdruk atelier. -Meewerken in de werkgroep Grafiek.

Vereist: -Ervaring en/of opleiding rond lay-out en zeefdruk. -Zosnel mogelijk kunnen beginnen.

Kontaktadres: Werkgroep Grafiek, Elcker-ik Blijde Inkomststraat 115 3000 Leuven. Tel.: 016/23.96.92.

Ook Amesty International Vlaanderen zoekt DRINGEND een gewetensbezwaarde voor administratief secretariaatswerk. Annie Adriessen, Blijde Inkomststraat 96, Leuven, telefoon : 22 76 32.

PERMANENTIE 'T STUC

Er is empirisch gebleken dat de avondpermanentie grotendeels een dode periode is. Gezien de mensen die hiervoor verantwoordelijk zijn, 's avonds ook graag rustig eten, wordt vanaf maandag 23 februari de avondpermanentie gesloten tussen 18.30 u en 19.45 u; ze is wel open tussen 19.45 u en 20.45 u. Dus vanaf 23 februari '81: permanentie (op de werkdagen uiteraard): 9u-18.30 u 19.45 u - 20 u 45.

Aan de gewone hoogleraren van de Katholieke Universiteit van Leuven.

Indien u, als eventueel rector-kandidaat, uw kandidatuur bekend maakt vóór 23 maart ek., mogen wij u dan vragen Kringraad-ASR hiervan op de hoogte te

brengen, zodat u dan deel kunt nemen aan de confrontatiedebatavond op 23 maart in de Grote Aula.

Hartelijk Dank.
Kringraad-ASR